

KIBRIS'TA SOSYALİST gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE

EKİM 1997 YIL:2 SAYI: 22 FİYATI : 100.000 TL (KDV Dahil) UK: £1

Dayanışma Fiyatı
250.000 TL.

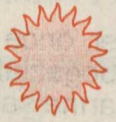
savaş çığirtkanlığına karşı

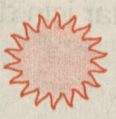
BARİŞÇİ GÜÇLER

BİRLEŞİN !

Ne Nikiforos, Ne Toros - BARIŞ İSTİYORUZ, BARIŞ!

YAŞASIN
ANTI-EMPERYALİST, BAĞIMSIZ, BİRLEŞİK KIBRIS !

EMPERYALİSTLER PANİK İÇİNDE:
BORSALAR HA ÇÖKTÜ
HA ÇÖKECEK

sayfa 5

14. yılında KKTC gerçeği

sayfa 9

HER SOSYALİST HÜMANİSTTİR
AMA
HER HÜMANİST SOSYALİST
DEĞİLDİR

sayfa 12

" İT DALAŞI "

sayfa 13

BELİRSİZLİK, KARARSIZLIK VE
MİNİMUMDA ORTAKLIK
SİYASETİ

sayfa 11

faşist UTKU'dan TOPAL'a kıyak

sayfa 2

FAŞİST UTKU'DAN TOPAL'A KIYAK

KSG (Kefkoşa) Türkiye kamuoyunun sicilli faşist olarak tanıdığı eski Kıbrıs Türk Havayolları Yönetim Kurulu Başkanı Ümit Utku'nun, mafya Ömer Lütfü Topalla işbirliği ortaya çıktı.

Susurluk'la birlikte kamuoyu önüne saçılan devlet - mafya örtüşmesi ve bir dizi ilişkiler ağı faşist devletin resmini tamamlamıştı. Fakat her ortaya çıkan yeni belge halkın haklılığını daha da artırmaktadır.

Bir tarafta KTHY'yi batıran faşist Ümit Utku, diğer yanda Abdullah Çatlı gibi faşist eşkiya ile ilişkili Ömer Lütfü Topal. Karapara - kumarhane, cinayet, uyuşturucu ile ayakta duran yarı paramiliter güçler. Birçok üst düzey asker, politikacının, polis, faşistin içinde olduğu bu zincirin bir halkası da

ülkemizde kara para aklayıp, Kutlu Adalıyı katledip, kumarhaneler işletmektedir.

İşte bu ilişkiler ağı içinde Faşist Utku, Ömer Lütfü Topal'ın Kıbrıs'taki oteline "özel fiyatla" (80dolar) yolcu taşımaktaydı.

Kıbrıs türkü'nün malı olan KTHY'de Kıbrıs Türkü 130 dolara seyahat ederken, Ömer Lütfü Topal'ın kumar müşterileri 80 dolara seyahat ediyordu.

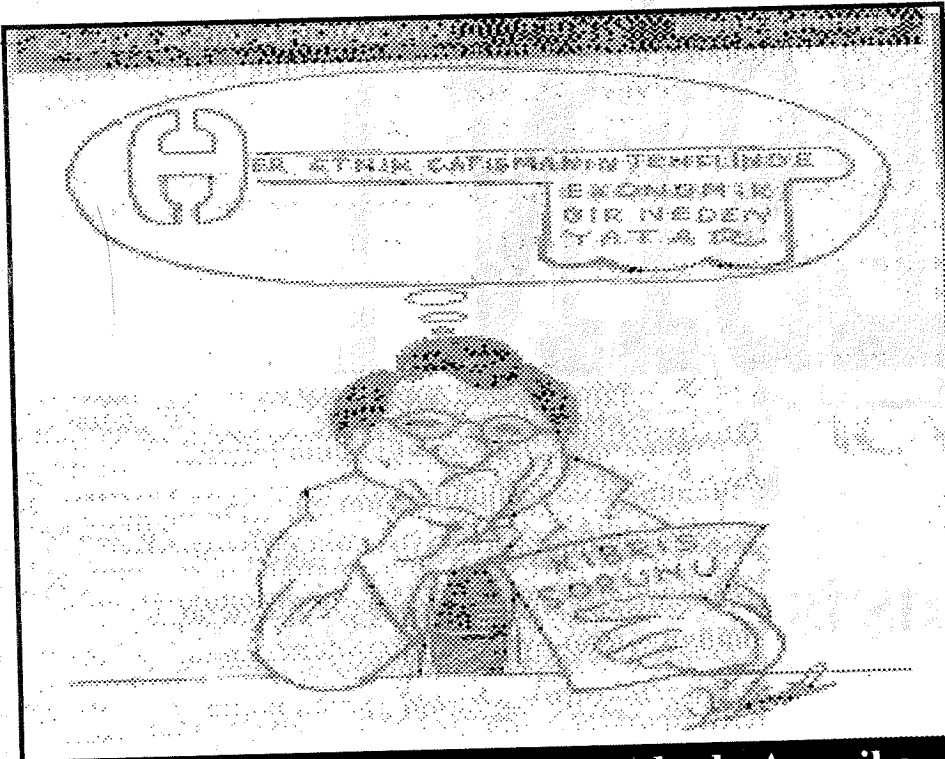
Belgelerle kanıtlanmış bu kıyak, aslında halkın omuzlarındaki kamburun, boynundaki zincirin sadece bir halkasıdır.

Daha ne halkalar var!

KUMARHANELER KIRALI'NA

ABD EMPERYALİZMİNİN SANTAJI

Ashnda: "Her etnik çatışmanın ardında Amerika vardır" demek istiyor.

1963-1964 yılları arasında Kıbrıs'ta yaşanan çatışmalarla ilgili ABD gizli belge ve bilgilerini açıkladı.

Bu bilgi ve belgeler 2023 yılına kadar açıklanmayacaktı. Oysa ABD bu bilgileri "pat" diye ortaya attı. Kamuoyuna yansıyan yönleriyle Rum yönetiminin Türk Nüfusa uyguladığı saldırı ve katliamlar anlatılıyordu.

ABD'nin ikiyüzlü politikası bu konuda da kendini gösterdi. Tıpkı saddam Rejiminin Halepçe katliamını görmeyip, Kuveyt saldırısını "görme" gibi. Kıbrıs'ta da, iki toplumun birbirlerini boğazlaması için elinden geleni yapan ABD, 1963-

64'de ses çıkarmıyor ve bugün "pat" diye ortaya çıkıyor.

Bu emperyalistlerin "uşaklarını" terbiye yöntemlerinden birisidir. Eğer Rum yönetimi ile de AB diye ABD çıkarlarını gözdürdüyse o zaman ABD "belge" de çıkarır isterse adaya asker de çıkarır.

1960 anlaşması arifesinde Makarios'un ayak diremesine karşı İngiliz emperyalistlerinin şantajlarını bilmeyen yoktur.

İşte emperyalistler, önce halkları birbirlerine boğazlatırlar, sonra bunları uşaklarına şantaj olarak kullanır. Elini ovuşturan diğer uşaklar fazla sevinmesinler. Onlar için de bol bol "belge" vardır.

LONDRA'DA KAMPANYA

KSG (LONDRA)-

KSG Londra bürosu tüm devrimci demokrat ve ilerici çevreleri, gazetede yayınlanan "Kıbrıs sorunu" yazısını tartışmaya davet eden geniş bir kampanya başlattı. Değişik

devrimci, demokrat ve ilerici Kıbrıs'lı örgütlerin yanı sıra,

Türkiyeli devrimci, demokrat ve ilerici örgütlerin eylemlerine destek veren Londra Bürosu, DAY-MER derneğinde, Ekim ayında "Kıbrıs Sorunu" konulu

seminer verdi. Kalabalık bir topluluğun katıldığı seminerde, KSG gazetesinin Kıbrıs sorununa bakış açısı ve Kıbrıs sorununun Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile nasıl çözülebileceği tartışıldı.

Sunucu arkadaş, milliyetçilerin Kıbrıs Sorunu'na bakış açısını değerlendirdikten sonra semineri şu sözlerle bitirdi:

"Biz ne Türk, ne de Kıbrıslı Türk; ne Yunan Ne de Kıbrıslı Rum milliyetçisiyiz. Biz Enternasyonalistiz."

Kayıplar : Timsah gözyaşları

Denktaş ve Klerides'in 31 Temmuz'da anlaştığı kayıplar konusu masaya yatırılıyor. Otonom kayıplar komitesi olarak oluşturulan komitede bir Türk bir Rum ve bir de "tarafsız" temsilci olacak. "Tarafsız" temsilcinin henüz atanmamış olması nedeni ile ilerleme sağlanmıyor.

1963-64 ve 1974'de kaybolan yaklaşık 1493 Rum ve 500 Türk kayıpın mezarlarının yerleri tesbit edilecek ve mezarlar açılıp kemik testi yapılacaktır. Bu uygulamalar sürerken şovenist propagandaların daha da artacağı ve varolan güvensizliğin süreceği endişesi hakimdir. Çünkü kayıplardan karşılıklı sorumlu olanlar,

kayıplar sorununu nasıl sonuçlandırarak?

Binlerce Rum-Türk ana, kardeş evlat yıllardır yakınlarına ağlarken sorumlular bu kayıpların üzerine şovenizm yapmaktadırlar.

Peki 1963-64 ve 1974 kayıpları araştırılırken, Rumların - Rumları, Türklerin - Türkleri kaybettiği, yani EOKA ve TMT kurbanları da araştırılacak mı? Sorumluları ortaya çıkarılacak mı? Faşist terörün vurduğu Rum ve Türkleri ancak Rum ve Türk emekçileri sahiplenebilir. Yoksa diğer topluma kin kusanlar bu kayıpları savunamazlar.

Evren cuntasının "öğretmenler günü" kendine kalsın

Yıllardır Faşist Evren Cuntası'nın öğretmenlere "bahsettği" 24 Kasım öğretmenler gününü Türkiye Eğitim Emekçileri reddediyor. 1996 yılından beri Eğitim Emekçilerinin örgütü Eğitim-Sen, 24 Kasım yerine, 5 Ekim Dünya Öğretmenler Gününü kutlamaktadır. Yani Türkiye öğretmeni faşist Evren Cuntası'nın gününü suratına savurdu. Bizde ise hala daha sendikalarımız 24 Kasım'ı kutlar durumdadır. Bu yıl yine bir değişiklik olmazsa 24 Kasım'da öğretmenler göklere çıkarılacaktır. "Çok büyük" oldukları söylenecek. Resepsiyonlar

verilecek, sendikalarla siyasalar kadeh tokuşturacak. Yine öğretmen sorunları ortada duracak.

Kıbrıs Türk eğitim emekçileri ve örgütleri, 24 Kasımdan uzaklaşıp 5 Ekim Dünya Öğretmenler gününü kutlamalıdır. Bu yıldan 24 Kasım sahiplenilmeyerek bu başlatılabilir.

Binlerce emekçi katleden, örgütlerini kapatan, susurluğun "babası" olan Cunta'nın bayramı kendine kalsın. Türkiye öğretmeni reddetti. Biz kraldan, kralcı olmayalım.

Yaşasın 5 Ekim Dünya öğretmenler günü.

AYIN İNCİLERİ

- * TC'nin Kuzey Irak operasyonlarını savunan ilhakçı Ecevit 'Askerlerimiz Kuzey Irak'a alıştı. Kuzey Irak'ta kalmalarından yanayım' dedi.
Kuzey Kıbrıs'a da alışan ve TC'ye ilhakını isteyen Ecevit yakında Faşist Türkeş'in 'Orta Asya Rüyalarını' da görebilir.
- * Kıbrıs Rum ve Türk burjuvaları Atina'da bulunarak pazar paylaşım pazarlığı yaptılar. Kıbrıs Türk Burjuva temsilcileri 'Amacımız Kıbrıs'ta fiili olarak gelinecek noktayı tescillendirmektir' dediler. Yani türkçesi 'ele geçirdiğimiz pazarı kaptırmayız' demektirler. Rum burjuvazisi ise 'kaybettiğim pazarı istiyorum' demektir.
- Onlar pazarlık yaparken bizler daha "nasıl buluşabiliriz?" tartışması yapıyoruz.
- * Çıkışları ile birçok yerden tepki alan Denktaş "Dünya beni hasta ediyor" diyor.
Dünyanın kendisine takındığı tavıra içerleyen Denktaş hasta olduğunu söylerken, Kıbrıs Türkü'nün yoksulluğu, göçü konusunda tek kelime etmiyor. 23 yılda elektriksiz, susuz, aç kalıp göç yollarına düşen Kıbrıs'lı Türkler belli ki Sn Denktaş'ı hiç rahatsız etmiyor.

KIBRIS'TAN KISA

BEKÇİ SALDIRIYA UĞRADI

Lefkoşa Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Gümrük Şube Amirliği'nde gece nöbeti görevi yapan Gümrük ve Liman bekçisi Ahmet Çiftçioglu kimliği belirsiz kişiler tarafından saldırıya uğradı.

Yaptığımız araştırma sonucunda, saldırı sırasında kolundan yaralanan gümrük bekçisinin can güvenliği olmadığı ortaya çıktı.

Yapılan bütün ikazlara rağmen Gümrük İdaresi ve Maliye Bakanlığı milyarlarca liralık gümrüksüz arabanın muhafaza(!) altına alındığı Gümrük Dairesi'nde hiçbir önlem almamakta ısrar etmektedir.

Büyük bir alana yayılmış arabaları, donanımsız bir durumda, bir tek bekçinin; can güvenliğinden yoksun bir şekilde korumak zorunda bırakılmasını anlamak mümkün değildir.

Gümrük Dairesi'nin her türlü icraatına yansıyan bu mentalitenin çalışanlar arasında huzursuzluğa neden olduğu gözlemlenmiştir.

TRİLYONLUK UYUŞTURUCU SEVKİYATI

Slovakya-Macaristan sınırında İngiliz plakalı bir kamyonunda 84 kilogram eroinle yakalanan Kıbrıslı bir Türk tutuklandı. Piyasa değeri 2 trilyona yakın olan uyuşturucu son yılların "yakalanmış" en büyük partisidir. Her ay ortaya çıkan uyuşturucu ticareti haberleri aslında buzdaki su üzerindeki kısmıdır.

Geçtiğimiz ay yayınladığımız Avrupa Jeopolitik Gözlemevi Raporunda da vurgulandığı gibi Türk Mafyasının içinde bizzat TC Devletinin tepesindekiler vardır. "Susurluk" vardır. Kontrgerilla vardır. Jitem vardır. Kutlu Adalı'yı katledenler, kumarhane, beyaz kadın ticareti yapanlar vardır.

Tüm bu olgular Kuzey Kıbrıs'ın, mafyanın üssü ve çetelerin sığınma merkezi olduğunu göstermektedir.

DENKTAŞ CTP VE TKP LİDERLERİNİ AZARLADI

Denktaş, görev süresi dolan TC diplomatının onuruna verdiği yemekte Akıncı ve Talat'ı azarladı. Diplomatik tavrı birtarafa bırakan Denktaş, Akıncı ve Talat'ın Kıbrıs Sorunundaki tavrını eleştirdi. Pouline Green'in açıklamalarına atıfta bulunan Denktaş, bu iki parti yöneticisinin Pouline Green'e tavrı koymalarını istedi.

Bu yaklaşıma içerleyen Akıncı kendisini aslında Pouline Green'in açıklamalarına tepki gösterdiğini açıkladı. Denktaş bu açıklamayı duymadığını ve onun için tepki gösterdiğini söyledi. Akıncı ise yırtınarak kendisinin "milli politikanın" dışına çıkmadığını anlatmaya çalıştı. CTP lideri Talat ise azarı yemekte sineye çekerek ertesi gün "aslan" kesildi. Denktaş'ın tavrının "çok üzücü" olduğunu açıkladı.

BİR YAYIN
BİR BELGE

(Sayı 21'den devam)

Haklar ve Özgürlükler Bülteni,
Özel Sayı 3, 1995

DEVLETİN ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ

Ankara'daki Katliama
Bakan Katıldı

Ankara'nın Maltepe ve Küçükesat semtlerinde 13 Ağustos sabahı yeni bir katliam yaşandı. Gün ağarırken bu iki semt binlerce kişilik resmi ve sivil polis ekibi tarafından kapatıldı. Bütün cadde ve sokaklar kilometrelerce öteden tutuldu. Ankara Emniyet müfurluğuna ait polislerin büyük bir kısmı o gün Maltepe ve Küçükesat'a akın etti. Panzerler, makinalı tüfekler, çelik yelekli timler yerlerini aldı. İnfaz mangaları Nurten ACAR, Eyüphan POLAT, Aslan ARI, Vehbi MELEK, Nurhayat BEYHAN'ı katlettiler.

İçişleri Bakanı İsmet SEZGİN, İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet KAHRAMAN, Emniyet Genel Müdürü Yılmaz ERGUN ve Ankara Valisi Erdoğan ŞAHİNOĞLU da katliama onay vermek için oradaydılar.

Katliam sonrası polislerle birlikte eve giren DGM savcıları Ülkü Coşkun ve Nuh Mete YÜKSEL, basını ve avukatları binaya sokmayarak katliam delillerini yok etmeye çalıştılar.

"Halk Desteği"
Mizansen

Polis Ankara'daki katliam sonrasında da "halk desteği" mizansenine baş vurdu. Küçükesat'ta katledilen dört devrimcinin cesedi evden çıkarılırken çevredeki sivil polis grubu halkı tehdit ederek bazı evlerin pencerelerine Türk bayrakları astırdı. Sivil polis ve sivil faşistlerden oluşan bir grup da devrimciler aleyhine sloganlar attılar. Kendilerini "halk" olarak tanıtmak istediler. Ancak halk bu senaryolara katılmadı. Basında ve televizyonda halk yerine gösterilmek istenen kişiler, bir süre sonra 06 AVA 85 plakalı bir sivil polis otosuna binerek uzaklaştılar.

TRT Kameramanı "Halk
Desteği" Arıyor

TRT kameraları, Küçükesattaki katliamdan sonra röportaj yapabilecek halktan birilerini aradılar. Uzun çabalar sonucu bir gençle röportaj yapmayı başaran TRT muhabiri, halkın polisi nasıl desteklediğini duyurdu. Ancak aldığı yanıtlar pek tatmin edici olmadı. Olayı anlatan genç çevredeki sivil polislerin binaya ateş etmeye başladıklarını, daha sonra buna resmi polisin de katıldığını söyledi.

Röportaja tanık olan bir avukat "isteselerdi bu insanları sağ yakalayabilirdi" diye açıklamalarda bulundu.

Avukatlara Polis Engeli

Katliam sonrası, cenazeleri teşhis için Ankara Adli Tıp Müdürlüğü'ne giden altı avukat polis tarafından binaya sokulmak istenmediler. Polis avukatları tartaklayarak uzaklaştırmaya çalışırken, olup biteni görüntüleyen gazetecilerin kimliklerine el koydu. Avukatların yasal haklarını hatırlatmaları ve ısrar etmeleri üzerine Avukat Murat Demir ve Avukat Özcan TİK içeri alındılar. Ancak polis avukatlara teşhis yaptırmadığı gibi onları Adli Tıp binasındaki bir odaya kapatarak dövmek istedi.

Ekrem Akın SAVAŞ
katledildi

31 Ağustos 1992'de Ekrem Akın SAVAŞ Reşitpaşa'da sığındığı bir evde katledildi. Olay İstanbul Emniyet Müdürü Necdet MENZİR'e bildirildiğinde Menzir, Başbakan ve yardımcısının yanındaydı. İnfaz emri onların yanında ve onayıyla verildi. Silahında kurşun kalmadığı bilinen Ekrem Akın SAVAŞ Başbakan ve yardımcısının onayıyla katledildi.

Kayhan TAZEÖĞLU,
Fatma SÜZEN
Katledildi

İstanbul Beylerbeyi'nde 28 Eylül 1992'de Kayhan TAZEÖĞLU ve Fatma SÜZEN'i katleden polisler hakkında açılan davaya, 3 Şubat 1994'günü Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam edildi. Haklarında dava açılan polisler duruşmaya katılmadılar.

Duruşmaya müdahil Avukat olarak katılan Halkın Hukuk Bürosu Avukatlarından Ahmet Düzgün YÜKSEL, sanık polislerin tutuklanmasını istedi. Bir önceki duruşmada avukatlar, sanık polislerin tutuklanmalarını istemiş, ancak bu istek mahkeme tarafından 3713 sayılı Anti-Terör Yasası'nın 15/1 maddesi dayanak yapılarak reddedilmişti. Oysa 3713 sayılı kanunun 151. maddesi 27 Ocak 1993 tarihli ve 21478 sayılı resmi gazetede yayınlanan Anayasa Mahkemesi'nin gerekçeli kararınca iptal edilmişti.

Duruşmanın sonunda, polislerin tutuklanmaları için dayanak yaptıkları yasanın iptal edilmesi bile Cumhuriyet Savcısı ve mahkeme heyetinin tavrını

değiştirmede. Bu sefer de polislerin "dosyadaki delillere göre tutuklanmaları için bir gerekçe" olmadığı belirtildi.

"Sanık" 12 polisten duruşmaya gelen 5'inin ifadesi aynen şöyleydi. "olay başkomserim ...'ın anlattığı şekilde cereyan etmiştir. Suçsuzum." Bütün ifade bu! Ve savcı, iddia makamı olayın aydınlanması için tek soru sormuyor.

Ve otopsi raporu; Kayhan TAZEÖĞLU'nun vücudundan çıkarılan mermi çekirdeği sayısı 25, sadece iki tanesi uzak atış mesafesinden atılmış. Fatma SÜZEN'in vücudundan çıkarılan mermi çekirdeği sayısı 15, sadece bir tanesi uzak atış mesafesinden.

Kayhan TAZEÖĞLU ve Fatma SÜZEN'in aldıkları ilk kurşun yaralarından sonra yerde taranarak katledildikleri açık. Yakın atışların hacim mesafesini belirlemek için gerekli elbiselerin adli tıp incelenmesine gönderilmemesi bu gerçeğin karartılmasına yetmiyor.

Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesi Kayhan TAZEÖĞLU'nun katillerini tanık bile dinlemeden apar topar beraat ettirdi. İstanbul Beylerbeyi'nde 28 Eylül 1992 günü Kayhan TAZEÖĞLU ve Fatma SÜZEN'i katleden bir komiser ve 12 polis hakkındaki dava beraatle sonuçlandı. Komiser Hasan ERDOĞAN, polis memurlarından Hüseyin DOĞRUL, Şenol AYGÜN, Ömer KAPLAN, Selim KOSTİK, Ömer ÇALIŞKAN, Nizamettin TUNCER, Aydın Oruç AYDEMİR, Enver KARAHAHAN, Ali ÇETKİN, Ali Osman AKAR ve Efrail ÇINAR davanın sanıklarıydılar.

Mahkemenin başından itibaren polislerin yargılanmasına karşı çıkan savcılar, Halkın Hukuk Bürosu avukatlarının ısrarla mahkeme heyetinin davadan çekilmesi istemini reddederek, davayı başka yargıçlara bırakmadılar.

Davanın beraatle sonuçlanmasının ardından İstanbul Halkın Hukuk Bürosu avukatları, davayı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götüreceklerini, durumun incelenmesini isteyeceklerini açıklayarak davanın göstermelik olduğunu bilmemiz nedeniyle bu karar bizi şaşırtmadı. Bizi şaşırtan, hiçbir inceleme yapılmadan ve çok hızlı bir şekilde, kısa sürede davanın sonuçlandırılmasıdır. Şimdiye kadar hiçbir katliam davası bu kadar hızlı ve kısa bir zamanda sonuçlanmamıştı." dediler.

Makbule SÜRMELİ
Katledildi

28 Eylül'ü 29'a bağlayan gece İçerenköy'de Makbule SÜRMELİ'nin evi özel tim, polis tarafından kuşatılmıştı. Ancak infazlarıyla, işkenceleriyle iyice

teşhir olan İstanbul polisi katliamı olabildiğine sessiz, kimseye duyumadan yapmak istiyordu. Güç gösterileri, showları kimseyi ikma etmiyor, giderek yıpranıyordu. Bu yüzden katliamlarını büyük bir sessizlik içinde gerçekleştirmeye çalıştılar. Katliamın basına yansımından, tartışılmasından kaçındılar. Katliamla ilgili davanın açılmasına bile tahammülleri olmadı.

Sultan CENİK
Katledildi

10 Ekim 1992'de İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı polisler tarafından Acıbadem Muhittin Üstündağ Caddesi'ndeki apartmanın üçüncü katında, bir katliam daha gerçekleştirildi. İstanbul Emniyet Müdürü Necdet MENZİR'in de katıldığı bu operasyonda evde bulunan Sultan CENİK polisin kurşun yağmurlarına hedef oldu. Ve hemen oracıkta katledildi.

Polisin senaryosu yine her zamanki gibi aynıydı. Evde bulunan militan, polisin "Teslim Ol" çağrısına ateşle karşılık vermişti.

Göztaltına Alınan Remzi
BASALAK Katledildi

1992 yılı, kasım ayı içerisinde Adana Emniyeti tarafından, Remzi BASALAK'la birlikte göztaltına alınan ve TIKB davasından yargılanan görgü tanığı Mustafa YAŞAR, Remzi BASALAK'ın katillerini tanıdığını belirtti. BASALAK'ın katledilmesiyle ilgili Adana 1. ve 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 14 polis hakkında dava açıldı. Katliamın en önemli görgü tanığı Mustafa YAŞAR "Remzi BASALAK'ın katillerini tanıyorum... duruşmada bulunmak, tanıklık etmek istiyorum" diye suç duyurusu ve dilekçeleri olmasına rağmen tanıklık etmesi engelleniyor, mahkemeye gönderilmiyordu.

Adana'da katledilen Şaban BUDAK, Remzi BASALAK davasında göstermelik olarak trafik polisleri yargılanmakta ve dava polislerin aklanması yönünde gelişmektedir. Yakın mesafeden üzerine ateş edilen Şaban BUDAK'ın elbiseleri kaybedilmiştir. Basına çıkarıldığında sağ ve sağlıklı olan Remzi BASALAK için ise Adli Tıp tarafından verilen raporda "beyin kanaması" olduğu belirtilmiş fakat ne tür bir yaralanma olduğuna yer verilmemiştir.

- SÜRECEK -

BORSALAR

HA ÇÖKTÜ HA ÇÖKECEK

Son bir yıla yakındır Dünya borsalarının çökeceği üzerine spekülasyonlar sürüp gidiyordu. 'Siyah Pazartesi'nin onuncu yılı yaklaştıkça ve Borsa fiyatları gemi azyı alıp gittikçe bu tahminler de çoğalmaya başlamıştı. Son varılan yerde sorun Borsaların çöküp çökmeceği değil, çöküşün ne kadar büyük olacağıyla ilgiliydi. Çöküş değil de düzeltme diyorlardı. Borsada hisse fiyatları çok fazla artmış, bir düzeltmeye ihtiyacı varmış.

Bu analizlerin yapıldığı sıralarda mesela Newyork'taki dünyanın en büyük borsasına 'küçük yatırımcılar' denilen tipler günde 4 milyar dolar yatırmaktaymışlar.

Bu satırları yazdığımız sıralarda (24 Ekim 1997) 'düzeltme' sürecü başlamış durumda. Hong-Kong borsası 'çökmedi' düzeliyor. 'Düzeltme' sürüyor. Bunun etkisi nedeniyle, Londra Borsasında yarım günde 35 trilyon sterlin değer kaybı ortaya çıktı. Şimdi gözlerini açmışlar Newyork'ta ne olacak onu bekliyorlar. Orası da 'düzeltme' hareketine başlarsa, Londra'nın işi zor. İy ama kayıplardan kim zarar görecektir?

Birinci zararlılar, düzenin içinde Borsa'ya para yatırarak, borsada kumar oynayarak köşeyi dönme hevesli veya az biraz birikimi varsa ondan en büyük kazanç elde etme heveslisi küçük burjuvamsı kitleler olacak. Türkiye'de pek çok kişi borsada kumar

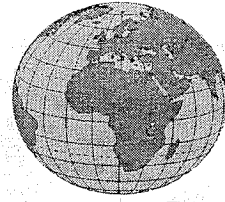
oynamanın kendileri için ne demek olduğunu hem bizzat borsa üzerinden hem de bankerler üzerinden çok iyi öğrendi. Büyük burjuvazi işte böyle yapar. Birazıcık verir. Sevindirir. Sistem taraftarı yapar. Zamanı geldiğinde de şamarı vurur. Birikmiş tüm paralara bir günde el koyar. Borsa metodu yetmez ise, banker metodu. O da yetmez ise aşırı enflasyon. O da yetmezse aylıkları ve ücretlerini zamanında ödememe, hatta hiç ödememe. Yol çok. Burjuvazi iyice pisleşmeye göre. Burjuvazi işi hırsızlığın dik alasına götürmeye göre.

Avrupa, Amerika, Japonya'da borsaların çöküşü büyük burjuvazinin buralarda da küçük birikim sahiplerinin paralarına el koyması anlamını taşıyor.

Sadece birikimlerini borsada değerlendirme heveslisi küçükleri değil. Emeklileri de.

Bu ülkelerdeki borsada kullanılan paranın pek çoğu emeklilik sigortalarının elinde. Malumunuz üzere son dönemde tüm bu ülkelerde sigorta şirketleri üzerinden emeklilik teşvik ediliyor. Devlet emeklilere karşı sorumluluktan kurtulmak istiyor. Emekli olmak isteyenlere bu sigorta şirketlerine yatıracak paralarını ve yatırdıkları paraya orantılı emeklilik maaşı

(devamı 9. sayfada)

KISA - KISA

ABD'nin keşfinin 505. yılında
Kızılderililerden eylem

ABD'deki en büyük bronz Kristof Kolomb anıtının, Kızılderililer olduğu sanılan eylemciler tarafından kırmızı renge boyandığı ve üzerine "katiller", "çalınan topraklar" ibareleri yazılı levhalar asıldığı gözlemlendi.

Yaşadığı çağda en büyük keşiflerden birisini gerçekleştirerek insanlığın ufkunun genişlemesini sağlamaya çalışan ünlü kaşif Kristof Kolomb, ezilen halkların yüzyıllar sürecektir işkence sömürü ve zulmün önünü de açmış olduğunun bilincinde miydi acaba?

İnsanlığın ilerlemesine, ufuklarının genişlemesine sebep olan her araştırma, her bilimsel gelişme değerli olmakla beraber, elde edilen veri ve bulguların kimlerin, hangi sınıfların kontrolünde olduğu, insanlığa ne getireceğinin göstergesidir.

ARJANTİN CUNTASININ
KATLIAMLARI GÜNEŞİNDE

20 yıl önce Arjantin Cuntası'nın halkına ve devrimcilere karşı yürüttüğü kırı savaşı'ta 30 binin üzerinde insan katledilmişti.

Yıllar sonra bu katliamlarda 600 vatandaşını yitiren İspanya katliamları soruşturan bir komisyon kurdu. Katliamlara bizzat katılan bir subay İspanya'da komisyona yaptığı itiraflarla cuntanın gerçek yüzünü ortaya koydu. Binlerce devrimciyi uçaklardan Atlas Okyanusu'na atarak yokettiklerini söyledi. Bu katliamlar için Katolik kilisesinin de desteğini aldıklarını anlattı.

"Solcuları yoketmek kutsal kitaba uygundur" diye fetva veren kilisenin de gerçek yüzü bir kez daha ve inkar edilemeyecek bir tarzda açığa çıkmıştır.

İtirafçı kide mli yüzbaşı Adolfo Scilongo, yaptıklarının Nazi katliamlarından daha kötü olduğunu, geç kalınmış bir vicdan azabı ile, vurguladı.

Arjantin Halkı'nın, suçluların yargılanması talebine ABD uşağı Carlos Menem 1990'da karşı çıkarak Cunta'nın katliamlarını savunmuştu.

ABD, Rus füze satışına hayır,
kendi füzelerine evet diyor

ABD Savunma bakanlığı Türkiye ve Yunanistan'a yapacağı füze satışları ile ilgili bilgileri Amerikan Kongresine bildirdi.

Özetle, Türkiye 62 milyon dolar karşılığında 138 adet AMRAAM füzesi satın alacak. Bu füzeler uçaklara karşı hedefleniyor.

Yunanistan ise 35 milyon dolar ödeyerek gemilere karşı hedeflenen 20 adet Harpoon füzesi ile 42 milyon dolar ödeyerek 90 adet de AMRAAM alacak.

ABD Savunma Bakanlığı bu alışverişler sonucunda bölgedeki güç dengesinin sarsılmayacağını ve ABD'nin Kıbrıs sorununa ilişkin çabalarını olumsuz etkilemeyeceğini iddia ediyor.

CHE'NİN TİCARİLEŞTİRİLMESİNE HAYIR!

Bolivya'da ölümünün 30.yıldönümünde, öldüğü yerde biraraya gelen binlerce kişi ile Che Guevara anıldı.

Son dönemlerde, birtakım güç ve çevrelerin, bazı uygulamaları, dikkati çekmektedir. Halk tarafından sevilen ve belli bir popülerliği olan bir takım devrimci önder ve / veya dönemlerin, (Che'nin yanı sıra Türkiye'de Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının, 68'li olmak olgusunun), ideolojik yanlarını ve siyasi amaçlarını unutturmak amacı ile fiziksel özelliklerini vb. öne çıkararak, ticari bir meta haline getirilmeleri söz konusudur.

Üzerinde Che Guevara resimli tişörtlerin yok sattığı, hediyelik eşya satışında yine aynı yöntemle 'iyi para' elde edildiği bir dönemde Che'nin anmasında "ya vatan ya ölüm, Che'nin ticarileştirilmesine hayır" sloganlarının atılmış olduğunu duymak oldukça sevindirici bir mesajdır.

Gelen Türk, giden Türk ama...

Çalan da Türk, satan da Türk
yakalanan da...

Burjuvalar burjuva mülkiyete, özel mülkiyete zorla el koydular mı kendi sınıfları açısından dahi açıkça hırsız konumuna düşerler. Kuzey Kıbrıs böylesi hırsızlarla dolup taşmaktadır. Yani yeni yetme burjuvalarımızla. Çalınmış mal üzerinden zenginleşmişler.

Alışmış da kudurmuştan beter olduğundan, bunlar işi dünyada bir benzeri daha olmadığı için tüm dünyanın bildiği tarihi eserleri bile çalıp Avrupa'da ve Amerika'daki hırsızların en büyüklerine satmaya çalışırken yakayı ele verdiler.

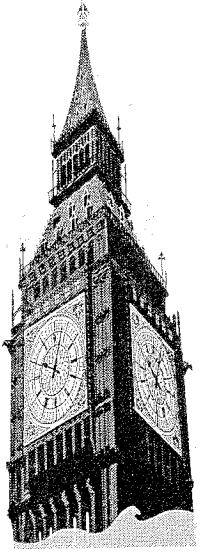
"Aydın Dikmen isimli bir Türk" diyorlar. Kuzey Kıbrıs'taki kiliselerdeki pek çok eserler kırılın alınmış. Almanya'ya

götürülmüş ve orada satarken yakalanılmış.

Aydın Dikmen'in o kadar gözü dönmüş ki 20 milyon dolarlık malları bir milyon dolara elden çıkarmış. O bir milyon cepte kalmış. Diğer mallar satılırken de yakalanmış. Birlikte iş yaptığı Michel van Rijn denilen Avrupalı meslektaşının tuzağına düşmüş. Yakayı ele vermiş.

Şu hale bakın ama siz. 20 milyonluk malı 1 milyona elden çıkarıyor adam. Niye olmasın ki. Taş atıp kolu mu yoruldu. 1 milyon 20 milyon değil ama, sıfır milyondan gayet iyi.

(devamı sayfa 13'de)

LONDRA MEKTUBU

KSG-LONDRA

EKİM DEVİRİMİ VE KIBRIS

6 Kasım 1917'de komünistlerin önderliğindeki Rusya işçileri, yoksul köylülerle ittifak kurarak Rus burjuvazisini devirdiler ve iktidarı ele geçirdiler.

Bunu mümkün kılan faktörlerden birisi işçilerin elinde gerçekleri didik didik eden, tüm siyasetini gerçeklere dayandıran, gerçeklikten de yüzeydeki görüntüyü değil, o görüntünün ardında yatan esası anlayan ve işçilere tüm bunları anlatıp onları gerçeklere uygun bir siyaset için harekete geçiren komünist benzemez. Laboratuvarlarda toplumsal analiz yapılamaz. Toplumsal bilimlerin laboratuvarı toplumun geçmişiştir. Teorilerin doğrulukları yanlışlıkları ancak toplumun tarihinde denenerek tesbit edilebilir. Bugünlere uyarlanarak da geliştirilebilir.

Ekim devriminden Kıbrıslı işçi ve devrimlerin bugün acilen çıkartmaları gereken ders nedir?

Şudur:

Burjuva toplumların, burjuva ulusların, burjuva milletlerin ahlak anlayışı ve fikirsel, kültürel şekillenmesi vardır. Toprakların, fabrikaların, taşıma araçlarının, paraların mülkiyetine el koymak için herşeyi mübah gören burjuvazi tarafından yönetilen bu uluslar saflarında diğer uluslara karşı düşmanlık ve kin yaymak, diğer ulusları ezmek ve sömürmeyi haklılaştırmak, onlara karşı savaşları ve katliamları körüklemek, güçsüzün güçlüyü yiyip bitirmesini salık vermek. Böylesi şeyler bu ulusların tüm ruhi bünyesini işlemiştir. Ekim devrimi öncesi Rusya böyle bir ruhi şekillenmeye bürünmüştü.

Gel gelelim burjuva uluslar burjuvazinin tüm çabalarına rağmen bütünlük arzetmez. Edemez. Burjuva ulusların saflarında diğer uluslara karşı böylesi ruhi şekillenmeyi red eden, tüm dünya işçilerinin tüm dünya burjuvaları tarafından ezildiğini, açlığa sefalet ve ölüme gönderildiğini bilen ve öğrenen işçi kesimi de vardır. Burjuva şartlarda kendi uluslarının yukarıdaki türden rezil bir ruhi yapıya gömülmesine karşı bıkmadan direnen ve mücadele eden işçiler iktidarı ele geçirdiklerinde ulusların ruhi şeması da hızla değişir. Burjuvaziden arınmış olan uluslar, sosyalist uluslar haline dönüşmüş olan uluslar yep yeni bir ruhi şekillenmeye kavuşurlar. Güçlünün güçsüzün elinden tuttuğu, kin ve nefretin lanetlenip sevgi ve dostluğun yeşerdiği, el ele birbirine destek vererek en hızlı bir gelişme yolunun arandığı, uluslar arasında işbirliğinin herşeyden yüce sayıldığı enternasyonalist bir ruhi şekillenme yeşerir bu uluslar saflarında.

Ekim sonrasının Sovyetler Birliği'ni oluşturan ulusları işte böylesi bir işbirliğinin simgesi olmuşlardır. Çarlık döneminde yok olmaya yüz tutan en küçük aşiretler bile, yazılı bir edebiyatı dahi bulunmayan en geri uluslar bile mesela bazı Türkik kavimler sadece yok olmaktan kurtulmadılar, gelişip serpildiler, sosyalist uluslar arasındaki şanlı ve hak ettikleri yeri aldılar.

Bu gün yüzyüze olduğumuz yenilgi ve bunun eski Sovyetler Birliğinde yol açtığı milli kin, düşmanlık ve katliamlar Ekim devriminin ve onun prensiplerinin ne kadar doğru ve gerekli olduklarının ikinci bir ispatıdır. Olumsuz yönden ispatıdır.

Yabancı emperyalistlerle el ele veren bir avuç hırsız, bir avuç burjuva bezentisi vatan haini, sovyet işçilerinin yıllar sürecinde ve can bedeli fadakarlıklarla ürettiği mallara el koymak için işte görüyorsunuz milli düşmanlıkları azdırmaktan başka bir yol bulamıyorlar. Sovyet halkı saflarında yaygın olan enternasyonalizm ruhunu burjuva milliyetçiliği ve dini gericilikle

Latin Amerika

Clinton "hak ettiği gibi" karşılandı

ABD Başkanı Bill Clinton, "Latin Amerika Atağı" adı verilen gezilerde ezilen halkların çeşitli tepkileri ile karşılaştı.

1976'da, Arjantin'de CIA destekli askeri - faşist

diktatörlük döneminde kaybedilen çocuklarının durumlarının açığa çıkarılması doğrultusunda mücadele veren kayıp anneleri, arzulanan karşılamayı gerçekleştirdi.

20 yıldır yaşanan acıyı, Clinton'ların ülkelerine gelişini "utanç verici" diye değerlendirerek özetleyen "Plaza de Mayo Anaları", 1976-83 yılları arasında 30 binden fazla kişinin öldürülmesi, kaybedilmesi karşısında tüm dünya analarına örnek olacak tarzda 'hesap sorma' tavırlarını, büyük bir tutarlılıkla sürdürmüşlerdir. Analar yaptıkları açıklamada, ABD'nin Latin Amerika'nın kanlı diktatörlüklerini desteklediği ve kendi halklarına işkece eden darbeleri eğittiği gerçeğini haykırarak, ziyaretin Arjantin halkı tarafından kabul edilmediğini vurguladılar.

Analar Clintonları "üçüncü dünya ülkelerinin çektiği acıların baş sorumlusu olan gücü temsil etmekle" suçlayarak ezilen halkların duygularının tercümanı oldular.

Bunun yanında Brezilya gezisinde de sıcak karşılanmayan ABD temsilcisi ziyareti öncesinde ABD güvenlik yetkililerinin aldığı sıkı tedbirlerle çeşitli tepkilere sebep oldu.

ABD artık rahatsız, ezilen halkların tepki boyutlarını, tahmin edebilmenin tedirginliğini yaşıyor.

KIBRIS, FILİSTİN VE TOPRAK SORUNU

Kıbrıs'ta Kıbrıslı Rumlar ve Türkler iç içe yaşarken, savaşlar ve katliamlar üzerinden birbirlerinden ayrıldılar. Ayrı toprak parçalarına yerleştiler. Şimdi evlerini kaybeden Kıbrıs'lı Rumlar evlerine geri dönmek istiyorlar. Burjuva dünyada mülkiyet hakkından yüce bir hak yoktur. Bu hakka el koyan burjuva kesimleri kendi kuyularını kazarlar. Özel mülk hakkını tanımadın mı bunu en yüce hak olarak tüm topluma dayatmadın mı, o zaman sen burjuva sınıfı olarak bittin demektir. İşte bu nedenle Avrupa Birliği mülkiyet hakkını katıyetle el değdirilemez olan, en yüce bir insan hakkı olarak ilan etti. Buna dayanarak da Kıbrıs'lı Rumların Kuzeyde kalan evlerine, topraklarına geri dönmelerini gayet doğal hakları olarak savundu.

Gel gelelim, aynı benzeri bir durum İsrail-Filistin çatışmasında da var. İsrail, Filistinli Hristiyan ve Müslüman Arapları topraklarından sürdü. Şimdi Huda Farid İmam adlı bir filistinli kadın İsrail'e geri dönüp, batı Kudüs'teki babasından kalmış mülkiyetinin ona ait olduğunu belgeleyen tapusuyla birlikte evi geri istiyor. Bedava da değil. Kendi malını satın almaya bile hazır. Ama ne çare. Aile malını geriye satın almasına bile izin verilmiyor.

Bu konuda ABD ve AB ne yapıyorlar. Koskoca bir hiç.

Niye dersiniz. Önemli olan hakikaten de özel mülkiyet prensibini korumaktır. Küçük mülk sahiplerinin özel mülkiyet hakkını korumak değil. O meydanda da bu toprakların Filistinlilerin mülkiyetinden çıkıp Yahudilerin mülkiyetine geçmesi son tahlilde birşey değiştirmez. Mülkiyet hakkı zorla değiştirilmiştir. Ortadan kalkmıştır. Özal'ın anayasayı birazcık çiğnemesine benzer bir iş. Özel mülkiyet prensibi küçük mülk sahiplerine uygulanmak için değil, büyük mülk sahiplerinin, büyük devletlerin çıkarlarını

Özel mülkiyet prensibinin Kıbrıs'taki ve Filistin-İsrail'deki uygulandığı sorununa getirilen farklı tavırların ardında bu yatmaktadır.

İşlerine gelirse, kendi büyük mülkiyet amaçlarına faydalı olacaksa küçük mülk sahibinin de özel mülkiyetini korurlar. Yok işlerine gelmezse, o insan hakkı ilan ettikleri özel mülkiyet hakkını çöpe atarlar. Kimin kimi Küçük mülk sahibininkini. Güçsüz olaninkini.

Büyük burjuvalar, burjuva mülkiyet hakkına karşı bizzat kendileri saygı göstermiyorlar. Bizzat kendileri bu özel mülkiyet hakkını ayaklar altına alıyorlar. Ve böylesi işlerde, ben senin hakkını çiğnerim, diğerinin hakkını çiğnerim ama benim özel mülkiyet hakkım insan haklarının temelidir demek olmaz. Sen çiğnersen çok yüce tuttuğun bu hakkı, diğerlerine de bu hakkı çiğnemekten başka yol kalmamış demektir.

Ne Kıbrıs'ta, ne de Filistin-İsrail'de toprak sorunu burjuva özel mülkiyete kazık çakılarak halledilmez. Bizzat burjuvazi bu prensibi bu ülkelerde ayaklar altına almıştır. Burjuva haksızlığın bini bir paradır. Ve bu haksızlıkları burjuva mülkiyetini olduğu gibi savunarak, geriye dönerek düzeltmek yine pek çok burjuva haksızlıklara gebedir.

Çözüm, büyük burjuva mülkiyete haksızlık yapmak, küçük burjuva mülkiyete yeni haklar vermekten geçmektedir. Yani Anti-emperyalist Cephe Programının Toprak Programını uygulamaktan geçmektedir.

Büyük toprak mülkiyetine son verilsin ve topraksız halka te topraklarını yitirmiş halka dağıtılsın. Sorunun başka türlü çözümü halk yığınları açısından milliyetçi kör doğuşüne, acılara, katliamlara yol açmaktan başka birşey yapamaz. Sorunu da çözemez.

(Filistin'deki durumla ilgili olarak bakınız: Observer. 19 Ekim 1997. sayfa 10)

BOLŞEVİZMİN STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİĞİ

1- STRATEJİK ÖNDERLİK VE TEMEL İLKELERİ

A) Stratejik Önderlik Üzerine Stalin Yoldaş

... Devrimin yedek güçleri şunlardır:

dolaysız: a) köylülük ve genelde ülke içindeki nüfusun ara tabakaları; b) komşu ülkelerin proletaryası; c) sömürgelerdeki ve bağımlı ülkelerdeki devrimci hareket; d) proletarya diktatörlüğünün fetihleri ve kazanımları; proletarya, güçler dengesinde üstünlüğü sağlama aldıktan sonra, ödünler yoluyla güçlü düşmandan bir dinlenme molası elde etmek için, bu yedeklerin bir kısmından geçici bir süre vazgeçebilir; ve

dolaylı: a) proletaryanın, düşmanı zayıflatmak ve kendi yedek güçlerini kuvvetlendirmek için yararlanabileceği, ülkenin proleter olmayan sınıfları arasındaki çelişkiler ve çatışmalar; b) proleter devlete düşman olan burjuva devletler arasındaki, proletaryanın, saldırısı ya da zorunlu bir geri çekilme durumundaki manevralarında yararlanabileceği çelişkiler, çatışmalar ve savaşlar (örneğin emperyalist savaş).

Birinci kategorideki yedek güçler üzerinde uzun boylu durmanın gereği yok, çünkü bunların önemi herkesçe açıktır. Önlemleri her zaman açık olmayan ikinci kategorideki yedek güçlere gelince, bunların bazen devrimin akışı için için birinci derecede öneme sahip oldukları söylenmelidir. Örneğin, birinci devrim sırasında ve sonrasında küçük - burjuva demokrasisi (Sosyal-Devrimciler) ile liberal - monarşist burjuvazi (Kadetler) arasındaki, hiç şüphesiz köylülüğün burjuvazinin etkisinden çıkarılmasına yardım eden çatışmanın muazzam önemi asla yadsınmaz. Emperyalistlerin, birbirleriyle savaş içinde olduklarından dolayı, güçlerini genç Sovyet iktidarına karşı yoğunlaştırma olanaklarının olmadığı, ve proletaryanın tam de bu yüzden kendi güçlerini örgütlemeyi doğrudan ele alma, kendi iktidarını sağlamlaştırma ve Kolçak ve Denikin'in yenilgilerini hazırlama olanağını elde ettiği, Ekim Devrimi sırasında başlıca emperyalist grupların birbirlerine karşı bir ölüm - kalım savaşı vermeleri olgusunun muazzam önemini yadsınmak için daha da az neden vardır. Emperyalist gruplar arasındaki çelişkilerin gittikçe derinleştiği ve aralarında yeni bir savaşın kaçınılmaz hale geldiği şu sırada, bu türden yedek güçlerin proletarya için gittikçe daha büyük önem kazanacağı varsayılmalıdır.

Stratejik önderliğin görevi, gelişmesinin verili aşamasında devrimin ana hedefine ulaşmak için tüm bu yedek güçlerden doğru bir şekilde yararlanmaktır.

Yedek güçlerden doğru bir biçimde yararlanmak nasıl olur?

Ana koşulları olarak aşağıdakilerin görüldüğü bazı zorunlu koşulları yerine getirmekle olur.

Birincisi: Devrimin halihazırda olgunlaştığı, saldırının tam islim ilerlediği, ayaklanmanın kapıyı çaldığı ve yedeklerin öncüye yaklaştırılmasının başarısının tayin edici koşulu olduğu sırada, devrimin ana güçlerini tayin edici anda düşmanın en can alıcı noktasında yoğunlaştırmak. Partinin Nisan-Ekim 1917 dönemindeki stratejisi, yedek güçlerden bu şekilde bir yararlanmanın örneği olarak alınabilir. Hiç kuşkusuz, bu dönemde düşmanın can alıcı noktası savaştı. Hiç kuşku yok ki, Parti, temel sorun olarak tam da bu sorunu ortaya atarak, nüfusun en geniş kitlelerini proleter öncünün çevresinde topladı. Bu dönemde partinin stratejisi, öncüyü mitingler ve gösteriler yoluyla sokak eylemlerinde eğitmek ve aynı zamanda cephe gerisinde sovyetler yoluyla ve cephe asker komiteleri yoluyla yedek güçleri öncüye yaklaştırmaktı. Devrimin sonucu, yedeklerden doğru şekilde yararlandığını gösterdi.

Marx ve Engels'in ayaklanma konusundaki tanınmış önermelerini açıklarken Lenin, devrimin güçlerinden stratejik olarak yararlanmanın bu koşulları hakkında şunları söylüyor:

"1-Ayaklanmayla *asla oyun oynama*, ama bir kez onu başlatınca, *sonuna kadar gitmek* zorunda olduğunuzu tam olarak bilmek zorundasınız.

güçlerin öncüyü desteklemeye hazır olması ve düşman saflarında kargaşalığın son haddine varması verilmiş olsun.

Tayin edici muharebe, diyor Lenin, (şu koşullar yerine gelmişse-ÇN) tamamen olgunlaşmış olarak görülebilir: **Eğer** "1-bize düşman tüm sınıf güçleri yeterince kargaşa içindeyse, yeterince birbirine düşmüşse, güçlerini aşan mücadele ile yeterince güçten düşmüşlerse"; **eğer** "2- tüm yalpalayan, istikrarsız, kararsız unsurlar, yani küçük burjuvazi-burjuvaziden farklı olarak küçük burjuva demokrasisi- halkın gözünde yeterince teşhir olmuşsa, iflaslarıyla pratikte yeterince gözden düşmüşse"; **eğer** "3-proletarya içinde, burjuvaziye karşı en kararlı, en yürekli, devrimci eylemleri desteklemekten yana bir kitle ruh hali başlamışsa ve güçlü bir şekilde yükseliyorsa. Eğer durum buysa, o zaman devrim gerçekten olgunlaşmıştır, o zaman zaferimiz, eğer yukarıda sayılan ... koşulları doğru bir şekilde değerlendirmiş ve anı doğru bir şekilde seçmişsek, o zaman zaferimiz kesindir." (Bkz. 4. cilt XXXI, s.74.)

Böyle bir stratejinin örneği olarak Ekim ayaklanmasının uygulanması gösterilebilir.

Bu koşulu ihlal etmek, "tempoyu yitirme" denilen, Partinin hareketin akışının gerisinde kaldığı ya da çok ilerisinde yürüdüğü ve böylelikle yenilgi tehlikesinin ortaya çıktığı tehlikeli bir hataya götürür. Böyle bir "tempo yitirme"nin örneği olarak, ayaklanma anının nasıl seçilmemesi gerektiğine örnek olarak, Sovyetlerde hala bir yalpalamanın hissedildiği, cephedeki askerlerin hala yol ayrımında olduğu ve yedek güçlerin henüz öncüye yaklaştırılmamış olduğu Eylül 1917'de, bir bölüm yoldaşın Demokratik Konferans'ı tutuklayarak ayaklanmayı başlatma girişimi görülmelidir.

Üçüncüsü: Bir kez tutulan rota, hedefe giden yol üzerindeki tüm ve her türden zorluklar ve karışıklıklara rağmen şaşmadan izlenmelidir; bu, öncünün, mücadelenin ana hedefini gözden kaybetmemesi ve bu hedefe yönelen ve öncünün çevresinde toplanmaya çalışan kitlelerin yoldan sapmaması için zorunludur. Bu koşulu ihlal etmek, denizciler arasında "rotayı şaşırma" tanımıyla bilinen muazzam bir hataya götürür. Böyle bir "rotayı şaşırma" örneği olarak, Partimizin Demokratik Konferans'ın hemen ertesinde, Ön Parlamento'ya katılma kararı aldığı sıradaki yanlış tavrı görülmelidir. Parti bu anda sanki, Ön Parlamento'nun ülkeyi Sovyetler yolundan burjuva parlamentarizmi yoluna geçirmek için burjuvazinin bir girişimi olduğunu; Partinin böyle bir kuruma katılmasının bütün kartları karmakarışık etmek ve "Tüm İktidar Sovyetlere" şiarı altında devrimci bir mücadele veren işçileri ve köylüleri yolundan saptırmak olduğunu unutmuştu. Bu hata, Bolşeviklerin Ön Parlamento'dan çıkmalarıyla düzeltildi.

(devamı 8. sayfa'da)

(7. sayfadan devam)

Böyle bir stratejinin hedefi zaman kazanmak, düşmanı harap etmek ve daha sonra saldırıya geçmek üzere güç toplamaktır.

Brest barışının imzalanması böyle bir stratejinin örneği olarak görülebilir; (Brest barışı, -ÇN) Partiye, zaman kazanma, emperyalizmin kampındaki çatışmalardan yararlanma, düşmanın güçlerini parçalamaya, köylülüğü kendi yanında tutma ve Kolçak ve Denikin'e karşı saldırıyı hazırlamak için güç toplama olanağını verdi.

"Ayrı bir barış anlaşması yapmakla", diyordu Lenin o sıralar, "kendimizi *verili anda mümkün olan* en yüksek derecede, birbirleriyle savaşan her iki emperyalist gruptan

kurtarıyoruz, onların düşmanlıklarından ve - bize karşı bir anlaşma yapmalarını zorlaştıran - savaşlarından yararlanıyoruz, belirli bir dönem, sosyalist devrimi sürdürmek ve pekiştirmek için hareket serbestliği elde ediyoruz." (Bkz, 4.baskı, cilt XXVI, s.407, Rusça.)

"Şimdi en budalalar bile", diyordu Lenin Brest barışından üç yıl sonra, "Brest barışı'nın bizi güçlendiren ve uluslararası emperyalizmin güçlerini parçalayan bir taviz olduğunu görüyor" (Bkz. 4. baskı, cilt XXXIII, s.4, Rusça)

Stratejik önderliğin doğruluğunu güvenceleyen ana koşullar bunlardır. (J. V. Stalin, "Leninizmin Temelleri Üzerine", Esrler, cilt 6, s.149-154, İnter Yayınları, İst.1989.)

B) Yedeklerle Manevra; Proletaryanın Sınıf Mücadelesinde Geri Çekilme ve Saldırı

Kaleyi hücumla zaptedemeyeceğini görmüş olan bir ordu, eski mevzilerini terk etmeye niyetli olmadığını, yeni mevzilere geçmeyeceğini, meseleyi çözmek için yeni yöntemlere başvurmayacağını açıklayacak olsa, böyle bir ordu hakkında şöyle denirdi: Saldırmayı öğrendiği halde belirli güç şartları altında, bu şartlara uyarak geri çekilmesini öğrenmemiş bir kimse savaşı zaferle sonuçlandıramaz. Sürekli başarılı saldırılar ile başlamış ve bitmiş olan savaşlara dünya tarihinde rastlanmamıştır veya son derece kural dışı bir durumdur. Normal savaşlar için bile bu söz konusudur. Ama bütün bir sınıfın kaderini, sosyalizm mi kapitalizm mi sorusunu belirleyecek olan bir savaşta, ilk kez bu görevi çözmek zorunda kalan bir halkın bir kerede en doğru kusursuz yöntemi bulabileceğini varsaymak için akla yatkın sebepler var mı? Böyle bir varsayım için ne gibi sebepler var? Tek bir tane bile yok! Deneyim tam tersini öğretmektedir. Bizim çözmek zorunda kaldığımız görevler arasında yeniden ele almak kararını vermediğimiz tek görev yoktu. Bir yenilgiden sonra meseleyi yeniden ele almak, her şeyi baştan aşağı değiştirmek, meselenin çözümüne ne şekilde yaklaşmak gerektiğine ikna olmak, kesin doğru olmasa bile hiç değilse tatmin edici bir çözüm bulmak; biz böyle çalıştık, gelecekte de böyle çalışmak gerekir. Önümüzde uzanan perspektif karşısında saflarımızda birlik olmayacak olursa, bu, Partimizde, son derece tehlikeli olan bezginlik ruhunun yavaşlamış olduğunu gösteren üzücü bir belirti olurdu. Ve aksine, eğer biz, acı ve katı gerçeği dobra dobra söylemekten çekinmezsek, her türlü güçlükleri altıtmeyi öğreniriz. kesin olarak öğreniriz.

Kendimizi mevcut kapitalist ilişkilere göre ayarlamamız gerekiyor. Böyle bir görevden kaçınacak mıyız? Yoksa bunun komünistlere layık bir görev olmadığını mı söyleyeceğiz? Bu. devrimci mücadeleyi kavramamak demek olurdu; bu son derece gergin, hiç bir şekilde görmezlikten gelinemeyecek keskin dönüşlerle dolu mücadelenin niteliğini kavramamak demek olurdu. (Lenin, "VII: Moskova İl Parti Konferansı'na Rapor", Seçme Eserler, cilt IX, s.310, 1921.)

Hem Rusya'da, hem de bütün dünyada bütün nesnel durum; ileriye atılmayı, düşmana sınırsız bir cesaret, sürat ve kararlılıkla saldırıyı gerektirdiği zaman biz de saldırdık. Ve eğer gerekirse aynı bir kere daha, hatta bir kereden de fazla yapacağız.

Biz böylece devrimimizi, dünyada şimdiye kadar görülmemiş bir düzeye yükselttik. Dünyanın hiçbir gücü, isterse o hala yüzlerce milyon insana felaket, sefalet ve acı getirme gücünde olsun, devrimimizin temel kazanımlarını geri alamaz, çünkü bu kazanımlar artık "bizim" değil, dünya tarihinin kazanımlarıdır.

Ve 1921 baharında devrimin öncü birliğinin, ustalıkla ilerletmek zorunda olduğu halk yığınlarından, köylü yığınlarından tecrit olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu ortaya çıkınca kararlı bir şekilde oybirliğiyle geri çekilme kararı aldık. Ve geçtiğimiz yıl, esas olarak devrimci bir düzen içinde geri çekildik.

Dünyanın bütün ileri ülkelerinde olgunlaşmakta olan proletarya devrimleri, fedakar bir şekilde mücadele etme ve saldırıya yeteneğini devrimci düzen içinde geri çekilme yeteneğiyle birleştiremezlerse görevlerini yerine getiremezler. Nasıl devrimimizin birinci döneminin tecrübesi, sonsuz cesaretle saldırı tecrübesi hiç şüphesiz bütün ülkelerin işçilerine yararlı olacaksa, mücadelemizin ikinci döneminin tecrübesi, yani geri çekilme tecrübesi de muhtemelen gelecekte hiç değilse bazı ülkelerin işçilerine aynı şekilde yansımaktadır.

Şimdi geri çekilme hareketini sona ermiş saydığımız ilana karar verdik.

Bu siyasetimizin tüm görevlerini yeni bir tarzda ele alacağız demektir.

Şimdi meselenin odak noktası, öncünün kendini değiştirmesi, kendi yetersiz hazırlığını ve yetersiz becerisini açıkça kabul etme görevinden kaçmamasıdır. Meselenin odak noktası, artık, kıyaslanmayacak derecede daha büyük ve daha muazzam kitleler halinde ileriye atılmaktadır; köylülükle birlik olmadan yapılmayacak bu atılımda, onlara nasıl yardım edebileceğimizi, onları nasıl ilerletebileceğimizi öğrendiğimizi ve daha da öğreneceğimizi eylemle, pratikle ve deneyimle ispat edeceğiz.(Lenin, '11. Parti Kongresi Kapanış Konuşması", Seçme Eserler, cilt IX,s.399, 1922.)

... Ele geçirilmiş mevzileri *sağlamlaştırmadan* yapılmış bir saldırı başarısızlığa mahkum bir saldırdır. Örneğin, savaşta hangi saldırı başarılı olabilir? Genel bir ilerleme ile yetinilmediği, aynı zamanda ele geçirilmiş mevzileri *sağlamlaştırmak*, güçleri değişen durumlara uygun bir şekilde yeniden *şekillendirmek*, menzili daha *yakına getirmek*, yedekleri (cepheye - ÇN) yakınlaştırmak için gayret gösterildiği zaman. Bütün bunlar niçin

gereklidir? Beklenmedik durumlara karşı kendini korumak, hiçbir saldırının muaf olmadığı gedikleri kapatarak düşmanın tamamen yok edilmesini hazırlamak için gereklidir. Polonya birliklerinin 1920 yılındaki hatası, salt askeri bakış açısından bakıldığında, bu kuralı dikkate almamaktır. Kiev üzerine hızla ilerlerken aynı hızla Varşova'ya kadar geri çekilmek zorunda kalmaları da zaten başka şeylerin yanında bununla açıklanır. Aynı şekilde, gene meselenin sadece askeri yanı göz önüne alınacak olursa 1920 yılında Sovyet birliklerinin hatası, Varşova'ya saldırı sırasında Polonyalıların hatasını tekrarlamış olmasıdır.

Aynı şey, sınıf mücadelesi cephesindeki saldırı yasaları konusunda da söylenmelidir. Ele geçirilmiş mevziler *sağlamlaştırmadan*, güçler *yeniden şekillendirilmeden*, cephe *yedeklerle* güvence altına alınmadan, *mevzi* yakına getirilmeden vb. sınıf düşmanın tasfiyesi için başarılı bir saldırı yürütülemez.

Mesele, kalın kafalıların saldırı yasalarını anlamamalarıdır. Mesele, partinin, bunları anlaması ve gerçekleşmesidir.

...Onlar saldırının sınıf tabiatını anlamıyorlar. Saldırı diye yırtınıyorlar. **Hangi** sınıfa karşı, **hangi** sınıfla ittifak içindeki bir saldırı? Biz, orta köylülerle ittifak içinde köydeki kapitalist unsurlara karşı saldırı yürütüyoruz, çünkü ancak böyle bir saldırı bize zafer kazandırabilir. Ama Partideki bazı bölümlerin aşırı gayretkeşliği yüzünden saldırının hedefi şaşmaya başlar ve bir ucu müttefikimize, orta köylülere yönelirse ne yapılır? Bizim belli bir sınıfla ittifak içinde belli bir sınıfa karşı bir saldırıya değil de rasgele bir saldırıya mı ihtiyacımız var? Aynı şekilde Don Kışot da yel değirmenlerine saldırırken düşmana hücum ettiğini sanıyordu. Ama bildiğiniz gibi o, izninizle söyleyeyim, bu saldırıda kafasını duvarlara çarptı. (Stalin, "Kollektif Köylü Yoldaşlara Yanıt", Leninizmin Sorunları, İkinci Bölüm, s.262-264)

... Bazı yoldaşlar, sosyalizmin hücumu sırasında zorlayıcı tedbirlerin esas mesele olduğunu ve zorlayıcı tedbirler artmadığı takdirde de yapılamayacağını düşünüyorlar.

Bu, doğru mudur? Pek tabii ki yanlıştır.

Zorlayıcı tedbirler hücumun gerekli unsurudur, ama sadece yardımcı unsurudur, ana unsuru değil. İçinde bulunduğumuz şartlarda sosyalizmin hücumunun esas meselesi, sanayimizin gelişme hızının artırılmasıdır; sovhöz ve kolhozların gelişme hızını artırmaktır; köyde ve kentte kapitalist unsurların ekonomik bakımdan yerinden edilmelerinin hızını artırmaktır; kitleleri sosyalist inşa için seferber etmektir; kitleleri kapitalizme karşı seferber etmektir. İsterse yüzbinlerce Kulak tutuklanabilir ve sürülebilir. Ama aynı zamanda ekonominin yeni biçimlerinin inşasını hızlandırmak, eski kapitalist biçimlerin yerine yeni ekonomi biçimlerini geçirmek, kapitalist unsurların köydeki iktisadi varlık ve gelişiminin kaynaklarını kurutmak ve tasfiye etmek için gerekli her şey yapılmazsa, Kulaklar nasıl olsa yeniden doğar ve gelişirler.

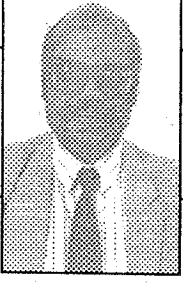
Bazıları ise, sosyalizmin saldırısının, gerekli hazırlıklara girilmeden, saldırı sırasında güçleri şekillendirmeden, ele geçirilmiş mevzileri sağlamlaştırmadan, başarıları geliştirmek amacıyla yedeklerden yararlanmadan, körü körüne yapılacak genel bir ileri atılım olduğunu ve eğer sözgeli bir kısım köylülerin kolхозlardan çekilme eğilimi ortaya çıkmaya başlarsa, bizim o an, "devrimde bir alçalma", hareketin geri çekilmesi ve saldırıda bir duraklama ile karşı karşıya olduğumuzu sanıyorlar.

Bu doğru mudur? Tabii ki yanlıştır.

Birinci olarak, hiçbir saldırı, en başarılı bile, bazı cephelerde herhangi bir gedik ve çökertme ile karşılaşmadan ilerlemez. Böyle bir nedenle saldırının duraklamasından veya başarısızlığa uğradığından söz etmek saldırının özünü anlamamak demektir.

İkinci olarak, bizzat saldırı sırasında güçleri şekillendirmeden, ele geçirilmiş mevzileri sağlamlaştırmadan, başarının geliştirilmesi ve saldırının sonuna kadar götürülmesi için yedeklerden yararlanmadan yapılan hiçbir saldırı başarılı olmadı ve olamaz. Körü körüne genel bir ileri atılım, yani bu şartların dikkate alınmaması, kaçınılmaz olarak saldırıyı tüketir ve yenilgiye uğratar. İç savaşımızın zengin tecrübeleri bunu ispatlamaktadır. (Stalin, "SBKP(B) 16. Parti Kongresi'ne Merkez Komitesi'nin Siyasi Faaliyet Raporu", Leninizmin Sorunları, İkinci Bölüm, s.344-345)

14. yılında kktc gerçeği

ERDİÑÇ SELASIYE
ÇAĞ-SEN genel başkanı

KKTC

İSSİZLİK, PAHALILIK VE GÖÇTEN BAŞKA BİRŞEY DEĞİLDİR

1960 Yılında kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ömrü yalnızca üç yıl sürmüş ve adada yine şöenlerin etkin faaliyeti sonucu çatışmalar çıkmıştır. Bunun için iki toplum ayrı ayrı yönetimlerle yönetilerek 1974'e kadar gelinmiştir. 1974'de Yunanistan'daki Faşist Cunta'nın da etkisi ile Kıbrıs'ta Faşist bir darbe yapılmış ve Türkiye'nin adaya müdahalesi ile zaten ayrı kantonlarda ayrı yönetimle yönetilen Kıbrıs Türklerini Kuzey'de toplayarak ve bugünkü sınırlar çizilerek iki toplum birbirinden ayrılmıştır. 15 Kasım 1983 tarihinde ise Türkiye Denktaş'a Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni kurdurdu.

KKTC fikri yayılmaya başlağı anda birçok örgüt ve kişi ile birlikte altyapı sorununu ısrarla gündeme getirmeye çalıştık. Suyuna, elektriğine sahip olmayan bir devletin olmayacağını ısrarla gündeme getirdik. Buna rağmen, bağımsız bir devlet yaratmak değil, Kıbrıs'ta çözümsüzlüğe oynayan hakim sınıflar KKTC olgusunda ısrarlı olmuşlar ve bunu başarmışlardır.

KKTC'nin kuruluşu Kıbrıs Türk Halkının idari adını da değiştirmiş oldu. Kıbrıs Türk Federe Devleti olan isim Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti oldu. Yalnız KKTC'nin kurulması ile görev süresi dolmak üzere olan Denktaş'ın görev süresi uzatılmış. Diğer taraftan çözümsüzlüğü politika olarak gören, benimseyen siyasi partilerin, birçok siyasi manevralarla seçim yasalarında yapılan değişikliklerle sürekli iktidarda kalmaları sağlanmıştır.

KKTC'nin kuruluşundan sonraki süreç içinde Kıbrıs Sorununun çözümü yönünde 1977-1979 Doruk anlaşmalarından daha geriye gidilmiş federasyon tezi yerine Türkiye ile entegrasyon ön plana çıkarılmaya çalışılmıştır. AB'nin Kıbrıs'ı bünyesine almak için görüşmelerin başlayacağı bu günlerde ulaşılmaz bir tutum içinde dıştan dayatmalarla, Kıbrıs Türkü'nün çıkarları yerine, Türkiye'nin çıkarlarını düşünerek AB'ne tehdit unsuru olmak uygun görülmüştür.

Ekonomik yönden de KKTC'nin ilanından sonra geçen süre içinde toplumun aleyhine gelişen bir durum söz konusu olmuştur. Özellikle dar ve sabit gelirli çalışan bundan büyük zarar görmüş ekonomik denge çalışanların aleyhine işlemiştir.

1983 yılında Asgari ücret 24.700 TL iken tüketimin fiyat endeksi 28.9'du. 1990 yılında asgari ücret 340.000 TL iken fiyat endeksi 65.6'ya yükselmiş 1996 yılında 14.800.000 TL. Asgari ücrete karşılık fiyat endeksi 79.9'a yükselmiştir.

1983 yılında ihracatın ithalatı karşılama oranı %28.8 iken, 1990 yılında %17.2, 1995 yılında %18.4 olmuştur. Ülkeler itibarıyla dış ticarete 1983 yılında en yüksek dış ticaret 65.3 milyon US dolar ithalat ve 6.5 milyon dolar ihracatla Türkiye'yi; 55.2 milyon dolar ithalat, 23.0 milyon dolar ihracatla İngiltere izlemektedir. 1990 yılında 155.5 milyon dolar ithalat ve 7.9 milyon dolar ihracatla Türkiye, 131 milyon dolarlık ithalat, 55.0 milyon dolar ihracatla AET ülkeleri, 67.1 milyon dolar ithalat ile 44.0 milyon dolarlık ihracatla İngiltere takip etmektedir. 1995 yılında Türkiye ile 194.8 milyon Dolar ithalat 20.2 milyon dolar ihracat gerçekleşmiş, AET ülkeleri 102.0 Milyon dolar ithalatla 36.5 milyon dolarlık ihracatla onu takip etmiştir. AET ülkelerinden sonra ise 49.4 milyon dolar ithalatla ve 23.8 milyon dolar ihracatla İngiltere gelmektedir.

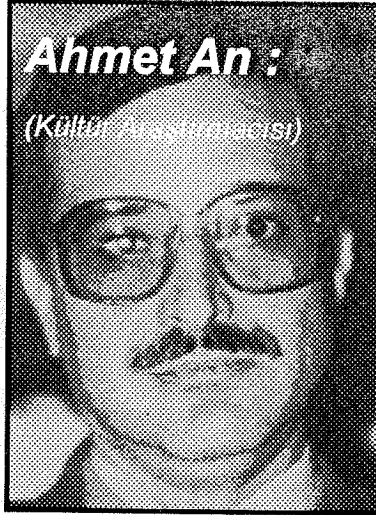
Fert başına düşen Gayri Safi Milli Hasıla'daki artışta nüfusa göre pek ilerlememiştir. 1983 Yılında nüfus 153.239 iken G.S.M.H 1,360.8 dolarken, 1990 yılında 171.469 nüfusa 3,446.6 dolarlık gelişme kaydetmiştir. 1995 yılında 181.363'lük nüfusa 4,166.5 Dolar olarak gerçekleşmiştir. Dış tasarruflarda beklenen gelişme olmamıştır. 1983

yılında 713.4 milyon TL, 1990 yılında 193.0milyon TL 1995 yılında 121.4 milyon TL olarak gerçekleşmiştir.

Sunmuş olduğum ekonomik göstergelerden anlaşılacağı gibi Kıbrıs Türk Toplumu ekonomik olarak da 15 Kasım 1983'den sonra ileri gitmemiştir. Asgari ücret reel anlamda gerilemiş, ithalatın ihracatı karşılama oranı düşmüş, ülkeler itibarıyla ticarete Türkiye hariç, ithalatta artış meydana gelirken, ihracatta gerileme meydana gelmiştir. Fert başına düşen G.S.M.H artış hızı azalan bir seyir göstermiştir. Dış tasarruflarda ise devamlı bir düşüş

meydana gelmiştir. Toplam bütçe açıklarını kapatmak için ticarete beklenen gelişmeler olmamış sermaye birikimi de gerçekleştirilememiştir.

Sonuç olarak siyasi ve ekonomik sapmalar özellikle genç Kıbrıslı Türk nüfus adadan hızla göç etmiş veya göçe zorlanmıştır. Giden Türk gelen Türk mantığı ile hareket eden şöen güçlerin bu tutumu karşısında Kıbrıs Türk'ü kendi kaderinde irade sahibi olamamış, hep dıştan dayatmaları kabul etmek durumunda bırakılmıştır.

Ahmet An :
(Kültür, Antimperialist)

ÇARE KKTC DEĞİL,

**ANTI-EMPERYALİST,
BAĞIMSIZ,
BİRLEŞİK KIBRIS'TIR**

Kıbrıs Türk liderliği son zamanlarda yeniden, 'KKTC tanınmazsa, sorun çözülmez' diye bir görüş ortaya attı. Ne yazık ki halkın ve dünyanın olmayacak duaya amin demesi isteniyor. Çünkü 24 yıl önce KKTC denen oluşum ilan edildiği zaman, BM Güvenlik Konseyi, 18 Kasım 1983 tarihinde aldığı 541 sayılı bir kararda, bu ilanı yasal olarak geçersiz addetmişti. Dahası BM ilanın geri alınması çağrısını yaparak, bütün devletlere Kıbrıs devletini tanımamaları için çağrıda bulunmuştu.

O nedenle aradan geçen bunca yıldan sonra, bizim yapmamız gereken şey, "abesle iştigal" değil, 1960'da kurucu ortağı olduğumuz Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki yerimize bir an önce geri dönme kararını alarak, federal bir anayasaya kavuşacak olan yeni Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki görev ve sorumluluklarımıza talip olmaktır.

Kıbrıs Cumhuriyeti devletinin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü sağlamayı öngören bu yeni siyasal yönelim, hem adamızdaki toplumlara, hem de bölgemize barış getirecektir. Yeter ki Rum ve Türk Kıbrıslıların anti emperyalist ortak cephesi kurulup, ülkemiz üzerinde çıkar gören emperyalist güçlerin dış karışmalarına bir son verilebilsin. Kurtuluşa giden yol, ancak bu şekilde açılacaktır.

HA ÇÖKTÜ, HA ÇÖKECEK

(baştarafı 5. sayfada)

alacaklar. Bu sigortalar da müşteri edinmek için yatırılan paralarla borsada kumar oynayıp çok çok gelir elde edecek ve üyelerine iyi bir emeklilik sağlayacak.

Hadi canım sen de.

Sistem zorlandığında ilk kazığı yiycek olanlar işte bu emeklilik sigortaları olacak. Azdan azdan, bazen de hızlı bir şekilde bu emeklilik sigortalarında birikmiş olan işçi memur vb.'nin paralarına borsa oyunlarıyla el konulacak. Bunu herkes kafasına işlesin.

Açıktır ki Avrupa'lı, Amerika'lı, Japonya'lı devletler böyle yapmak istemezler. Ne de olsa başlarına bir bela çıkacaktır. Onun için işte şu meşhur 'kaplan ekonomileri' diye bilinen Asya ülkelerine iyi bir kazık atıldı geçenlerde. Dünyanın dört bir tarafında borsalar kuruluyor. Türkiye'de de kurdular. Heryere de kuruyorlar. Kazıkların alası bu ülkelere atılacak. Ama hiç kimsenin kuşkusu olmasın. Zengin ülkelerin emeklileri ve küçük birikim sahipleride bu kazıktan nasiplerini alacaklardır.

Sistemin dünya çapında ve tümünden çökmesi, 1928 tipi bir durumun ortaya çıkması ihtimali var mı?

Pek çok babayığit böyle bir ihtimalin olmadığından dem vuruyor. Sadece bir düzeltme olacakmış. Bu

satırlar gazetede çıktığında hep birlikte göreceğiz. Çöküş mü oldu, düzeltme mi. Düzeltme ise ne memem bir düzeltmeydi bu. Bu ihtimal gerçekleşirse, yani büyük borsalar tümünden çökerse, bunun tüm Dünya için çok büyük sonuçları olacaktır.

Her halükarda, okuyucuya dünya borsalarındaki gelişmelere dikkat etmesini öneririz.

Tek kurtuluş yolunun da borsalarda kumar oynayıp, bizim işimizle, biriktirdiğimiz birkaç kuruşla, hayatımızla oyun oynayanları iktidardan devirmek olduğunu okura hatırlatırız. Bireysel kurtuluş yok bizler için. İmkansız bir iş o.

Bu arada müslüman burjuvaların faizsiz kazanç adına borsalarda kumar oynamayı tavsiye ettiklerini de okura hatırlatmakta yarar vardır.

Borsa üzerinden, hisse senetleri alım satımı üzerinden, "fabrika veya işletme" karı üzerinden elde edilen tüm gelirler de işçi emeğidir. Faiz de öyledir. Tüccar geliri de, kira geliri de. Borsa ise işçilerin emeğine el koymanın en rezil şekli.

İster müslüman, ister hristiyan; ister laik, ister şeriatçı; ister Rum, ister Türk. Burjuvaların hepsi de işçi emeğine el koymak üzerinden vardır. Borslar da bu elkoyma işleminin araçlarından birisidir.

RAUF DENKTAŞ'IN HATIRALARINDAN ÖĞRENDİKLERİMİZ

H. KARLIDAĞ

DÜZELTME VE ÖZÜR

Dergimizin geçen sayısında yayımladığımız "Rauf Denktaş'ın hatıralarından öğrendiklerimiz" başlıklı yazının 21. sayıdaki devam bölümünün dördüncü sütununda, bilgisayarın azizliğine uğradık. Teknik bir nedenle, o sütunda yer alan her paragrafın ilk satırı silinmiş olarak çıktı. Bu sütunu, eksik olan ilk satırları ile birlikte düzeltilmiş olarak yeniden verirken, siz okuyuculardan ve makaleyi hazırlayan arkadaşlardan özür dileriz.

* Makarios'a harpta olduğunu anlatacak tedbirlere başvurmak gerekir. Dışta kurulacak küçük vurucu bir kuvvet (10-30 kişilik), iki süratli motor ve gereken destek ile büyük işler yapılabilir. (Cilt:3, s.85)

* Eski düşüncem yeniden canlanıverdi: Değişirme Birliğinin arasına katılıp Kıbrıs'a çıkmak (Cilt:3, s.110)

* Gönüllü Ordusunun kurulması için hükümete yeniden bir muhtıra verdim. Böyle bir ordunun kurulması için bana müracaat edenlerin sayısı her geçen gün artmaktadır. (Cilt:3, s.112)

* Yunanlı gazeteciye verilen mülakattan: "Fakat Enosis, Kıbrıslı Türkler ve Türkiye buna karşı çıktıkları sürece gerçekleşemez. Bunun yanıtı çifte enosis'tir. Bırakınız Yunanistan ve Türkiye Kıbrıs'ta sınır dostları olsunlar ve barış içerisinde yaşayalım. Buna niye karşı çıkıyorsunuz? Kıbrıs'tan ne istiyorsunuz ve neden Kıbrıslı Türkleri kolonize etmek istiyorsunuz?" (İngilizce'den Türkçe'ye çevirisi bizim-H.K.)(Cilt:3, s.145)

* Federasyonu ancak Türkiye'nin adaya yapacağı bir çıkartma neticesinde temin edebiliriz. (Cilt:3, s.209)

* Tıpkı Zürih'te olduğu gibi Enosis'i önledik, bundan sonrası artık kolay denilerek ikinci bir kazığa mı oturtulacağız? Bunu önlemek için yine hoş gitmeyen faaliyetlere girişmiş bulunuyorum. "Ortada fol yok yumurta yokken sana yine ne oldu" gibilerinden bakışlar ve kibarca sorularla karşılaşıyorum. Benim bildiğim Zürih foluğunda doğacak yumurtalar hep sürpriz olur. Onun için ben bildiğimi okuyayım da ne derlerse desinler. (Cilt:3, s.211)

* Hatta "işgal olursa kaç bin Türkün öleceğini biliyor musun?" diye soranlar da vardır. Dava, Kıbrıs'ı kaybetmemek için kaç bin Türk'ün öleceği değil, efendi gibi yaşayabilmek için kaçımızın ölmeğe hazır olduğudur. Davayı kazanmak için ölmek de gerekecektir. (Cilt:3, s.213)

* Benim görüşüm şudur: İlişik mektupta teklif ettiğim tayinlere gidilir. Bunu, Türk hakimlerin geri çekilmeleri takip eder ve bu hakimler Türk bölgesinde mahkemeler kurarak Türk davalarını görmek yoluna giderler...Bütün ada sathında Türkler sivil itaatsızlığı en had safhaya çıkarmaya davet edilir. Makarios, şu veya bu şekilde Türkler aleyhine baskısını artırabilir. Bu da yeniden dünyaya kesif bir propaganda vesilesi olur. Baskı ve aleyhimize alacağı tedbirlere göre Türkiye de mukabil tedbirler almak yoluna gider. Mesela Lefkoşa'yı aç bırakacak şekilde bir ablukaya gidilirse, havadan yiyecek atmak yolu seçilir. Elektrigi suyu keserse elektrik santralleri berhava edilir, su depoları imha edilir. Hücuma geçerse, gereken yapılır. Ben bu konu üzerinde çalışacağım. Tabii sizden de aynı şekilde teklifler gelmezse yine ben, ortada, "deliye yakın bir müfrit" pozunda bırakılmış olacağım. Fakat zarar yok. Ben düşündüklerimi bildirmekle mükellefim. Bunu yapacağım. Kıbrıs meselesinin halli kesif bir krizin yaratılmasına ve bu krize karşı Türkiye'nin alacağı tedbirlere bağlıdır. (Cilt:3, s.246)

* Bize göre, Kıbrıs meselesi, 1959'daki tavizli anlaşmalardan yeni tavizler verilerek halledilemez, kaybedilir. (Cilt:3, s.357)

* Türkiye anlaşmalar altındaki bir hakkını kullanıyor diye üçüncü bir dünya harbinin patlak vereceği doğru bir düşünce değildir.

LONDRA'DAKİ FORUM'DAN

DOST BİR SES:

Londra'da yayımlanmakta olan Parikiaki gazetesinin 25 Eylül 1997 tarihli sayısında, "Yansımalar" köşesinde yer alan ve "Kıbrıslı Rumlar ile Kıbrıslı Türkler arasında Dostluk ve İşbirliği Forumu" üyesi Nikos Trimikliniotis tarafından kaleme alınan yazının Türkçe çevirisini aşağıda veriyoruz:

"BİZ ÖZGÜR VE BAĞIMSIZ BİR KIBRIS VE BÖLGEDE BARİŞ İSTİYORUZ"

"Kıbrıslılar ve özellikle Rum Kıbrıslılar için Türkiye, onların temel insan haklarını ihlal etmiş ve etmeye devam eden bir istila ve işgal gücüdür. Artan sayıda Türk Kıbrıslılar da, kendi haklarının ihlal edilmekte olduğunu hissettiklerinden, göç yollarına düşmektedirler. Bu gerçeklikten kimse kaçamaz.

Ama bu durumu bilmek, Kıbrıs sorununun nasıl ortaya çıktığına ilişkin geniş bir bakış açısından bizi alakoymamalıdır. Bu çıkış nedenleri, emperyal NATO güçlerinin ve uluslararası politikanın rolü ve Yunan Cuntası ile EOKA B'dir. Son zamanlarda Parikiaki'de sözümüne "Türk barbarlığı" üzerine yapılan tartışma da başka bir sorunu göstermiştir. Tartışmada kullanılan terimler gelişigüzel: Tartışmaya katılan mektup sahiplerinden bazıları tarafından, bütün Türklerin doğuştan "barbarlar" oldukları şeklinde nitelendirilmesi, ırkçı bir yaklaşımdır. Ayrıca sığ bir tartışma olmuştur. Çünkü pratikte küfür değiş-tokuşu dışında hiçbir yararı da olmamıştır. Esas mesele, bir iç görünüm sağlama, daha da önemli olarak, Kıbrıs sorununun çözülmesi yardım etmek amacıyla

strateji belirlemektir.

Bir "ulus" veya herhangi bir halk grubu ile ilgili bir düşünce oluştururken, daima yapılması gereken şey, iktidarda olanlar ile olmayanlar arasında bir ayırım yapmaktır. Türkiye gibi ulus-devletler örneğinde, hükümet, devlet ve güçlü gruplar (ordu, mafya vs.) ile sıradan insanlar

arasında kesin bir ayırım yapılmalıdır. Bu özel gruplar arasında bile önemli farklılıklar söz konusudur. Eğer bu farklılıklar görülmese, esas öz yakalanamaz.

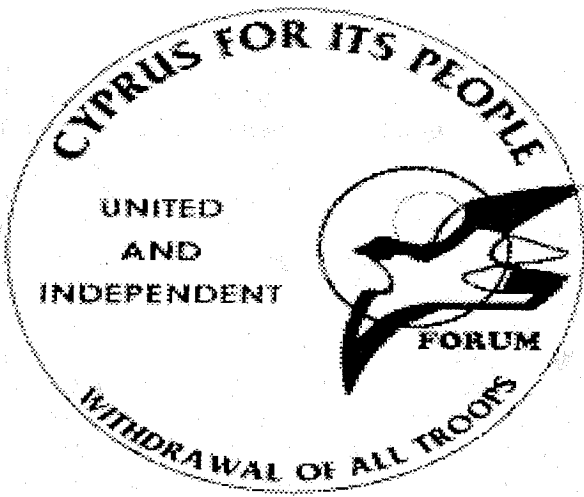
Örneklelerle gösterilmediği takdirde, yukarıda söylenenler soyut ve elle tutulamayan şeylermiş gibi görülebilir. Bu satırların yazarı bir Kıbrıslı Rumdur ve geçenlerde Türkiye'yi ziyaret etmiştir. Sözü edilen farklılıklar orada çok belirgindir. Hepimiz de biliyoruz ki, Kıbrıs

sorununun çözülmesini, Yunanistan ile Türkiye arasında barış olmasını ve Kürdistan'daki savaşın sona ermesini isteyen, ama şu anda ülkelerinde etkin olmayan güçler vardır. Yine de, ikircikli olmayan koşullarda Türk birliklerinin Kıbrıs'tan ayrılması nı ve Kıbrıslının kendi geleceğini belirlemesi ihtiyacını dile getiren siyasal liderlerin

ÖDP ve EMEP'in kongrelerine katıldım. Bu partiler henüz Meclis'te değillerdir, ama aydınların geniş kesimlerinin desteğine sahiptirler ve gençler arasında da büyük miktarda izleyicileri vardır. Barış, özgürlük ve demokrasi için, gördüğüm ölçüde canlılık ve kararlılıkla mücadele etmekte olan büyük genç insan kitlelerini ve özellikle öğrencileri görmek, insana büyük bir ümit ve ilham vermektedir. Bazıları bunların marjinal gruplar olduğunu söyleyebilir; iplerin ordu ve kurulu düzenin elinde olduğunu, onların da acımasız olduklarını söyleyebilir. Ve ordunun, doğrudan yönetmemesine karşın, her şeyi elinde tuttuğu da doğrudur. 1950'lerde, 1972'de ve 1980'de ve son olarak da Erbakan'ı iktidardan düşürmede müdahale de etmiştir.

Ama ordu da toplumdaki değişikliklere bağışık değildir. Hiyerarşide yer alan insanlardan oluşmakta olup, büyük iş çevreleriyle de yakından bağlantılıdır. Ama esas mesele, ordu içinde de değişikliklerin olduğudur. Yunan-Türk dostluğuna kendini adanmış bir gazeteci bana şunları söyledi: "Sıradan yurttaşlar savaşımlardan ve öldürmelerden yorulmuştur. Bu daha ne kadar sürecek?" Orduda iş çevrelerine yakın olan ve Avrupa yanlısı olan kesimler, ekonomik açıdan acımasız neo-liberaller olabilirler, ama yine de barışçı çözümlerden yana olup, savaşımlara karşıdır.

Halktaki genel havanın hükümet politikasına dönüştürülmesi zaman ve mücadele gerektirmektedir. Ama Türkiye tek taştan oluşmuş bir blok değildir ve analiz ve stratejilerimizde, bizimle etkin bir şekilde aynı yanda olan müttefikler de aramalıyız: Biz özgür ve bağımsız bir Kıbrıs ve bölgede barış istiyoruz. Türkiye'deki barış güçlerinin dayanışması, çok iyi bir kabul görmektedir."

BELİRSİZLİK , KARARSIZLIK VE MINİMUMDA ORTAKLIK SİYASETİ

KSG-LONDRA

Belirsizlik siyaseti için aslında çok belirli bir siyasettir. Marksist literatürde oportünizm olarak bilinen, işçi sınıfı saflarında faaliyet yürüten burjuva sosyalistlerinin tipik siyaset türüdür.

İşin aslında kendi siyasetleri gayet belirli bir siyasettir. Burjuvaziye taviz siyasetidir. Devrimci saflara sızıp, orada belirsizlik yaymak bu siyasetin kullandığı siyasetlerden biridir.

Belirli bir siyasete karşı savaşmak mümkündür ve ona karşı savaşılır. Mesela oportünistler belirlenmiş, kesinlik kazanmış Marksist siyasete karşı savaşılır ve dediğimiz gibi, atılmak istenen her bir somut adımı belirsizlik içinde eritmek bu savaşın bir parçasıdır. Marksistler de dikkatli olmazlarsa bu belirsizlik siyasetine uyum sağlarlarsa oportünistler tarafından yenilgiye uğratılmış konuma düşerler. Belirsiz bir siyasete karşı savaşmak imkansızdır, ama belirli bir belirsizlik siyasetine karşı savaşmak mümkündür ve Marksistler bu belirsizlik siyasetine karşı savaşmalı ve bu savaşı kazanmalıdırlar. Bu savaş verilmez ve bu savaş kazanılmaz ise belirsizlik siyasetine uyum üzerinden yenilgi kesinleşir. Marksist siyaset böylece eritilir. Buna mücadele edenler Marksist değildirler, oportünizmin tuzağına düşmüşlerdir, oportünistleşirler. Bu tuzaktan kopup kurtulamayanlarla tüm bağlar kopartılır. Başka yolu yoktur. Yoksa onlar üzerinden batağa doğru çekiliriz.

Mesela?...

Mesela, bu adamlarla toplanırsın, bir konuda karar alınması gerekmektedir, bu karara uygun iş yapılması gereklidir. Adam karar alamayacağını ilan eder. Toplantının içeriği malum ve biliniyor, bilinen bir konu ele alınacak ve karara varılacak. Adam karar alamaz, çok örgütlü bir adamdır, örgütüne danışması lazımdır. O konuda örgütten direktif gelmemiştir, o konuda örgütünün siyaseti yoktur, o konuda örgütü adına tavır takınamaz veya o konu örgütünün gündeminde değildir. vs. vs. Adama "iyi, git örgütünüzde tartışıp tavrınızı belirleyin" dersin, öbür toplantıda da tavır yoktur, ondan sonrasında da tavır yoktur. Tavır yok efendim. Sende bunlarla birlikte iş yapmak için bunların tavır takınmasını beklemek gibi aptalca bir siyaset izlersen işte bunların tuzağına düştün. Aynı tavırsızlığı sen de uygulamaktasın. Adam kazandı, sen kaybettin.

Afferin oportünistlere, yazıklar olsun sözde marksiste. Sen kendi işine bak kardeşim, senin işlerinden birisi de tamı tamına bu oportünistlerin tavırsızlığını teşhir etmek işçi sınıfının çıkarına olan ve elzem olan bir konuda tavır takınmaktan kaçındıklarını, tutarlı ve doğru bir tavır takınıp çalışma yapmaktan kaçındıklarını teşhir etmektir. Bu teşhirden geri durursan, yine oportünist kazandı.

Mesela?...

Mesela, karar almak da dert mi? Sen karar istiyorsun da biz almadık mı? Karar alınır ve uygulanmaz. Kararın niye uygulanmadığı konusunda binbir türlü sebep bulunur. Arayan bulur. Bunlar da kararların uygulanmaması için sebep aramakla meşgul oldukları için bolca sebep bulurlar. Bir sebep hoşuna gitmedi mi? Başka bir sebep bulurlar. O da hoşuna gitmez ise başkasını bulurlar. Bu arada alınan karar hasıraltı edilmiştir bile. Onlar kazandı, Marksistler kaybettir.

Afferin oportüniste, yazıklar olsun sözde Marksiste. Sen kendi işine bak kardeşim. Senin işlerinden birisi de tamı tamına bu oportünistlerin alınan kararları uygulamadığını teşhir etmek, işçi sınıfının çıkarına olan ve elzem olan bir konuda alınan kararı uygulamaktan kaçındıklarını, tutarlı ve doğru bir tavır takınıp çalışma yapmaktan kaçındıklarını teşhir etmektir. Bu teşhirden geri durursan, yine oportünist kazandı.

Mesela?...

Mesela, adam bilmiyordur, araştırması öğrenmesi gereklidir. Önerilen siyaset çok tartışmalı bir siyasettir,

Öyle hemen kabul edilemez. Ne bu yahu, bu adamlar kukla mı? Yat kalk dediğinde yatıp kalkacak, işte siyaset uygula dediğinde uygulayacak. Adamın öğrenmesi lazım. Marks, Engels, Stalin vs. vs. okunacak, dünyanın bugünkü durumu araştırılacak ve ancak ondan sonra bu adam siyasetini belirleyecek. Hem sonra sen okudun inceledin ve siyasetini belirledin ama diğer adam tüm bunları yapmadı ki. Onun da beklemesi lazım. Kukla mı bu adam. Kukla mı olmasını bekliyorsun sen bu adamın. Bekle de bekle. Ne okumanın öğrenmenin sonu gelir, ne de birisi okuyup öğrendiyse diğerinin okuyup öğrenmesi biter. Onunki de bitse, sırada yeni birisi vardır. Eh, burjuva hakkı da öyle şuna buna geçerli de diğerlerine geçersiz bir şey değil ya. Onun da hakkı okumak öğrenmek, kukla olmamak, bağımsız olarak siyasetini geliştirmek. Bekle de bekle. Bu arada doğru siyasetin kabulüne bir set çekilmiştir. Doğru siyasetin yayılması ve uygulanması böylece engellenmektedir. Bu öğrenme siyasetinin pratik sonucu da işte tamı tamına oportünistlerin yaptıklarının aynısıdır. Bizim siyasetimizi engellemek. Onlar kazandı, Marksistler kaybetti.

Afferin oportüniste, yazıklar olsun sözde Marksiste. Sen kendi işine bak kardeşim, senin işlerinden birisi de tamı tamına bu oportünistlerin bekleme siyasetini teşhir etmek, işçi sınıfının çıkarına olan ve elzem olan bir konuda siyaset belirlemekten kaçındıklarını, tutarlı ve doğru bir tavır takınıp çalışma yapmaktan kaçındıklarını teşhir etmektir. Bu teşhirden geri durursan, yine oportünist kazandı.

Siyaset cahillik kabullenmez. Cahil olduğunun gerçekten bilincinde isen, git gideceğin yere, pratik siyasete katılma, öğren ve ondan sonra dön pratik siyasete. Siyasette cahillik üzerinden tavır takınmayı red etmek, cahillik üzerinden tavır takınmayı ertelemek, şu meşhur tavırsızlık tavrı, şu meşhur belirsizlik tavrının ta kendisidir. Oportünistliktir. İşçi sınıfının mücadelesi kesin tavırlarla yürütülebilir, başka türlü de yürütülemez. Tavır takınılması gereken bir konuda cahil misin. Cahilliğini bil. Cahilliğin çerçevesinde tavrını belirle. Cahilliğinin bilincinde olduğun için onun üstüne üstüne git. Belirlediğin siyaseti sürekli ve acımasızca gözle, hem teori ile hem de pratikte. Yanlış ise sınıfın mücadelesine katkı değil de zarar veriyor ise, cahilliğin nedeniyle hatalı bir siyaset belirlemiş ve uygulamış isen onu derhal ve en hızlı bir şekilde düzelt. Hatalarına karşı, kendine karşı düşmanlarına karşı olduğundan bin kat daha acımasız ol. Siyasetini tesbit ederken kendinde ne kadar çok titiz ve dikkatli ol. Tüm siyasetini gözden geçirmen gerekir, ama bu siyasetine karşı fazladan titiz ol. Kendine karşı acımasız ol. Marksizmin ABC'si bunu öğretir. Siyaset cahillik kabul etmediği gibi, hata da kabul etmez. Hatalı siyaset de bir siyasettir, doğru siyasete karşı savunulan bir siyaset. Marksizme karşı savunulan bir siyaset. Hatasını gören ve düzelten kişi ve parti o konuda Marksizme geri döner, davaya verdiği zararı böylece kısıtlar. Hatasında ısrar eden kişi ve parti artık hata yapmıyordur. Onunki bir siyasettir. Hatasında ısrar eden hata yapamaz, hatalı siyaset yapamaz, o işçi sınıfına zarar veren bir siyaset türü üretmiştir onu yapmakla meşguldür. O siyaset yapmaktadır. Marksizme karşı, işçi sınıfının çıkarlarına karşı bir siyaset yapmaktadır. O oportünistin, revizyonistin tekidir. o parti oportünist bir partidir. Beklemeciler, belirsizlikçiler, kararsızlıkçılar, bunların tümü de otomatikman oportünist bir siyasetle iştigal etmektedirler. Tüm bu tür siyasetler oportünizmin tipik siyaset türüdür. Dünyanın gördüğü ve göreceği en devrimci sınıf olan işçi sınıfı ve bu sınıfın siyaseti olan Marksist siyaset böylesi siyasetler uygulayamaz. Bunlara karşı bunların yıkıcılığına karşı savaşır.

Bu tür siyasetlere karşı savaşılmaz ise, biz kendi siyasetimizi uygulayamayız. Ama bu oportünistler kendi

siyasetlerini uygulayarak. En azından bizim siyasetimizin yayılmasını ve uygulanmasını önlemek siyasetlerini uygulayarak. Buna mücadele edilmeyecektir. Siyasetimizi yayacak ve uygulayacağız. Siyasetimizi propaganda, ajitasyon ve örgütlenme sürecinde yani pratikte doğruluğunu dosta düşmana göstererek yayacak ve uygulayacağız. Oportünist siyasetler, oportünist metodlarla buna karşı direnecekler. Bu zavallı oportünistlerin zavallı direnişi olacaktır. İlkeli siyaset zafer kazandırıcı siyasettir. İkesizler, kaypaklar yok olup gitmeye mahkumdurlar. Siyaset kaypaklık kaldırmaz. Ya burjuva ilkelere sarılacaksın, ya da proleter. Arada yer boş iştir. Yenilgiye götürür. Ya da burjuvazinin kucağına, ki o da devrimciyim diyen için bir yenilgidir.

Kesin kararlardan kaçınan siyasetçiler ister istemez şu gayri meşhur minimumculuk siyasetine kayarlar. Proletaryanın maksimum programı komünizm programıdır. Proletarya bu programını işçi sınıfının ve toplumun içinde bulunduğu şartlarda uygulayabilecek konumda değilse, işçi sınıfı hareketinin kendini içinde bulduğu şartlara uygun düşen bir minimum program hazırlamak zorundadır. Bu program hazırlanır ve acil olarak uygulanması için iş başı yapılır.

Gel gelelimi işçi sınıfının ve toplumun içinde bulunduğu şartlara uygun olarak ileri sürülen minimum program bile bu baylara çok gelir. Onlar bunu maksimum program olarak görürler, haklıdırlar da. Onlar için bu program hakikaten de gidebilecekleri ve pek de gitmek istemedikleri maksimumdur. Dolayısıyla onlar bu minimum programı uygulamak için çalışmayı red ederler, bu minimum program öncesinde hayata geçirilecek olan bir "minimum ortaklık programı" ileri sürmek isterler.

İyi ama göz ve nizam vardır. Proletaryanın minimum programı bilimsel temellerde ve doğru bir şekilde belirlenmiş ise, bu minimumdan daha da minimum olan ortaklık programının içeriği ne olacaktır? Bir tek içerik mümkündür. Büyük burjuva emperyalist güçlere, burjuva milliyetçi güçlere taviz üstüne taviz veren, tüm siyasi varlıklarını bu güçlerle oluşturdukları ortaklıklara bağlamış olan, yani Kıbrıs'ın işçi ve emekçilerini bu burjuva güçlerin peşine takma göreviyle iştigal etmekte olan siyasetlerle minimum ortaklık bulunacaktır. Yani onların bu gerici ve yenilgiye götürücü işlerini yapmalarında onlara yardımcı olunacaktır. Minimum ortaklık siyasetinin başka hiçbir anlamı yoktur.

Bu arkadaşlar dönüp dolaşıp bizim diğer örgütlerle imzaladığımız ortak duyurulara bakıyorlar. Ve iddia ediyorlar ki, onların minimum ortaklık programı talepleri işte tamı tamına da böyle bir ortaklıktır. Defalarca dedik ve tekrarlıyoruz. Değil kardeşim. Alakası yoktur. Biz diğer örgütlere gittiğimizde onlara doğru siyasetin, hep birlikte uygulanması için çalışmamız gereken siyasetin bizim anti emperyalist cephe siyasetimiz olduğunu anlatıyoruz. Biz onlara kendi siyasi önerilerini, burjuva güçlere, burjuva güçlerin varlığı korunarak sorunu çözme önerileri olduğunu, bu önerilerin bizi, hepimizi zafere değil yenilgiye götüreceğini anlatmaya çalışıyoruz. Her zaman her şart altında bunu anlatmaya ve kavratmaya çalışıyoruz. Tüm çabamıza rağmen siyasetimiz kabul edilmediğinde bu arkadaşlardan kopmamak için, onlara pratik içinde siyasetlerinin yanlışlığını gösterebilmek için onlarla birlikte hareket ediyoruz.

Biz üstlendiğimiz kararlara, yanlış da bilsak uyarız. Uyuyoruz, tüm bu duyuruları gazetemizde yayınlıyoruz. Ama bu arada bizim siyasetimizi gazetelerinde yayınlamak zahmetine katlanan bir arkadaş grubuyla karşılaşmış değiliz. Yani bu arkadaşlar bizim siyasetimize karşı böylesi metodlarla mücadele yürütmektedirler. Siyaset bu. Biz de onlara karşı

(devamı sayfa 12'de)

**HER SOSYALİST HÜMANİSTTİR
AMA
HER HÜMANİST SOSYALİST
DEĞİLDİR**

Kuşların, fidanların yok edildiğini "hararetle" savunan Kuşkor ve Yeşil Barış temsilcilerini televizyonda izlerken gözümün önünden son 50-60 yıllık yakın tarih geçti.

Milyonlarca insanın gaz odalarında, fırınlarda yakıldığı Nazi katliamlarını düşündüm.

Şili'de, Arjantin'de Faşist Cuntaların yüzbinlerce insanı katlettiği aklıma geldi. Katliamcı Yüzbaşı Adolfo Scilongo'nun itiraflarını düşündüm. Binlerce devrimciyi kilisenin "manevi" onayı ile Atlas Okyanusu'na uçaktan attıkları yeni ortaya çıktı.

Türkiye Faşist Cuntası'nın ve günümüzdeki uzantılarının katlettiği binlerce işçiyi, köylüyü, devrimciyi hatırladım. Cezaevlerinde, şubelerde işkence ile öldürdükleri insanları, vurulan gerillaları panzerlerle sürükledikleri sahneler geldi gözümün önüne.

İsrail askerlerinin bir Filistinli'nin kolunu taşıla vura vura kırıdıkları sahneyi kim unutabilir?

Geçtiğimiz yıl ara bölge olaylarında onlarca faşistin bir Rum'u demir çubuklarla döverek öldürdüğünü " naklen yayımla" seyrettiğimi ve ürperdiğimi hatırlıyorum.

Ya Afrika'da milyonlarca insanın açlıktan kırıldığı bu dönemde Faşist Cuntaların sefahatını unutmak mümkün mü?

Televizyondaki "kuşcuları" izlerken gözümün önünden film şeridi gibi yakın tarih geçti. Halkları kıran, katleden, köleleştiren faşist devlet aygıtını suçlu masasına oturtmayan bir anlayış "çevreci" kimliğiyle sadece hümanist olur. Bu hümanist siyasetler, sadece bu noktada kalırlarsa gerici ve sistemin yedek lastiği olurlar.

Oysa sosyalistler, insanlığın kurtuluşu ile birlikte, doğanın da kurtulabileceğini savunurlar.

Kar uğruna akarsuları, ormanları, çevreyi kısacası doğayı yokeden kapitalizmin, yine kar ve sömürü uğruna insanlığı karanlığa gömdüğü ortadadır.

Sonuç olarak "Kuşcular" kuşlarla, ağaçlarla sınırlı bir uğraşla kaldıkları sürece kurtuluşun önünde engeldirler. Ülkeyi, dünyayı kapitalizmden kurtarmadan kuşların, ağaçların kurtulamayacağı bilinmelidir.

**OKUYUCU
MEKTUBU**

Mektuplarınızı : KIVILCIM YAYINCILIK
BEKİROĞLU İŞHANI No: 1
Lefkoşa-Mersin 10
adresine gönderebilir
veya 22 82293 numaraya faksalayabilirsiniz

Kıbrıs'ın Değişmeyen Gündemi Üzerine

Emperyalizmin en vahşi saldırılarına maruz kalmaya devam eden güzel adamız, malesef masa başı soytarlıklarıyla, kaçınılmaz sona adım adım yaklaşmaktadır.

Kuzey Kıbrıs'ın emekçi halkı sindirilmekte, köylülerimiz özyurdunda zulüm görmekte, gençlerimiz uzun süreli (*) ögesi görülmekte olduğu halde, hala daha iyimser bakışın içine çekilmeye çalışılıyor.

Halkımız sistemli baskının bir neticesi olarak pasifize edilmeye çalışılmaktadır. Türkiye ve Kıbrıs'ın oligarşileri, aleni olarak entegrasyonun son aşamalarını gerçekleştirme perioduna girmiştir.

Yükarıdaki cümleler ilk defa kullanılmıyor. Defaatle yazılmış, konuşulmuş uyarılardır. Ancak, emperyalist Amerika ve Avrupa'nın hesapları ve bu plana alet olan Türkiyeli, Kıbrıslı ve Yunanistanlı satılmış ruhlara karşı ulusal devrimci tavrın çok yavaş gelişim göstermesi, bizde uyarıların artırılması kanaatini hasıl etmiştir.

Örneğin; yaklaşan seçimler dolayısıyla kazanma kaygısına düşen oligarşi Türkiyeli faşist ocaklara vatandaşlık sunarak bedel ödetme hesapları içerisinde. Bunun karşısında meclisteki sosyal demokratlar ise bu devlet destekli işgale göz yummaktadır. CTP'yi ve TKP'yi ve tüm teslimiyetçileri bir kez daha uyarıyoruz. CTP ve TKP en ufak bir demokrat niyetleri olmadığı halde üniversitelerde taban arayışına girmektedir. Bizler bunun sadece önümüzdeki seçimlerin atlatılması zihniyetiyle yapıldığını çok iyi bilmekteyiz. Ülkemizde, faşist ocakların açılmasına göz yuman ama aynı duyarlılığı Menar olayında ya da 95'teki DAÜ boykotunda

sınırdışı edilen 4 masum insan için gösteremeyen CTP hala özeleştirisini yapmamıştır. Sistemin dışlılarından biri olarak bu onurlu tavrı gösteremeyeceklerini de biliyoruz.

Öte yanda, son günlerde savaş baltalarını tekrar kana bulamak için senaryolar hazırlayan başta Amerika ve Avrupa olmak üzere, Yunanistan ve Türkiyeli savaş rantçıları da uyarılır. Bir bütün olarak, Kuzeylisiyle, Güneylisiyle, Kıbrıs halkı vatanını sahipsiz bırakmayacaktır. Castro'nun dediği gibi; "Adayı emperyalizme teslim etmekteyse batırırız". Evet, Kıbrıs halkı olarak esaret altında onursuzca (*) yaşamaktansa bu erdemli devrimci tavrı sergilemekten kaçınmayacaktır.

İşçisiyle, köylüsüyle tüm demokrat halkımızın bu senaryolara karşı birlik tavrı göstermesi gereklidir. Ayrıca göçe zorlanmış yurt dışındaki emekçilerimiz de kırılmış umutlarını bir an önce toparlayarak, devrimci niteliklerini adaya taşımak zorundadır.

Kıbrıs'ı Oligarşi'ye Asla Teslim Etmeyeceğiz.

Son olarak, Limasol'da öldürülen yoldaşımız Can Necip'i Halkların kardeşliği için ve küresel devrim için şehit düşen tüm dostlarımız için sahipleniyor ve ölümsüz olduğunu haykırıyoruz. Halkın adaleti elbet hesabını soracaktır.

**Kıbrıslı Devrimci Demokrat
Öğrenciler Adına
Eşref Yılmaz K.**

Not: Elimize fax ile ulaşan bu yazıda (*) işaretli yerler okunamamıştır.

BELİRSİZLİK, KARARSIZLIK...

(baştarafı sayfa 11'de)

mücadelemizi elimizdeki tüm imkanlarla sürdürüyoruz ve sürdüreceğiz de. Biz onlara imkanlarımızı sunarken, biz onların siyasetlerini yanlış bulmamıza rağmen yayıp uygularken, kendi imkanlarını bize sunmayan, bizim siyasetimizi yayıp uygulamak için kılını bile kıpırdatmayan kişi ve partilerin bize karşı, biz onların yanlış görüşlerini eleştirdiğimiz için karşı çıkmaları, siyasetteki çambazlıklardan biridir. Bu tür çambazlıklardan vaz geçilmelidir. Görüşlerimizi yayınız ve kitleleriniz ve kadrolarınız karar versinler. Doğru muyuz? Yanlış mıyız? Biz sizinkileri yayıyoruz ve eleştiriyoruz. Aynısını yapın. Sizden daha fazlasını isteyen yoktur. Hem bunu yapmayacaksınız hem de mantar gibi suyun üstüne çıkacaksınız. Bir müddet işe yarıyabilir böylesi siyasetler. Uzun dönemde hiçbir işe yaramaz.

Oflamaya puflamaya gerek yotur. Hiçbir işe de yaramaz. Anti-emperyalist cephe siyaseti, burjuva milliyetçiliğinin her türüne karşı amansız düşmanlık siyaseti Kıbrıs'ta hakim kılınması gereken bir siyasettir. Bu siyaset hakim kılınmaz ise zafer mümkün olmayacaktır. Toplum için gerekli olan siyasetler de zafer kazanırlar. Er veya geç. Ama mutlaka. Diğer partilerdeki devrimci arkadaşlar bunu ne kadar çabuk kavrar ve bu yönde ne kadar birlikte çalışırsak o kadar çabuk, başka türlü de o kadar geç. Ama bu siyaset gereklidir.

O halde muzaffer de olacaktır.

LONDRA MEKTUBU (6. sayfadandır)

değiştirmekten başka bir yol bulamıyorlar. Ve sonuçlar ortada. Milli savaşlar katliamlar. Dini savaşlar. Dini katliamlar.

Kıbrıs barış içinde yaşayacaksa, Kıbrıs'ta milli ve dini düşmanlıklara karşı savaş açılmak zorunluluğu vardır. Milletler ve dinler arasında milli düşmanlıklar körüklendikçe Kıbrıs'a barış gelmeyecektir. Daha çok silahlanma, daha çok silahlanma üzerinden burjuvaların karşılıklı teröre dayalı barışı er veya geç onların uluslararası savaşına dönüşecektir. Kaybeden Kıbrısın işçi ve köylüsü ve yutsever entellektüeli olacak, kazanan ya şu ya bu milliyetten ama kesin kes burjuvazi olacaktır.

Kıbrıs'ın tüm örgütlü güçleri her türden milliyetçiliğe ve dini düşmanlık yayıcılarına karşı cephe almak, hep birlikte anti-emperyalist cephe hükümetini kurmak için savaşmak zorundadırlar. Diğer tüm yollar gerici burjuva milliyetçiliğine, Kıbrıs'ın milletleri arasında düşmanlık ve savaşa çıkmaktadır.

Ekim devrimini ve sosyalizmin sosyalist ulusları kuruluşunu unutma.

Geleceği kurmak için geçmişten doğru dersler çıkarmayı unutma.

İkinci Dünya savaşı sırasında Nazi barbarlığını ancak ve ancak uluslar arasında oluşturduğumuz bu kardeşlik sayesinde yenebildiğimizi, bu kardeşliği yeniden kuramaz isek yeni Nazi barbarlığı tarafından yok edilmek ihtimaliyle karşı karşıya olduğumuzu unutma.

Anti-emperyalist cephe hükümeti kurulsun.

Kıbrıs ulusların kardeşliğinde tüm dünyaya ışık tutsun.

İşte bu görevi hakkı ile yerine getirmelidir.

HERŞEY BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ İÇİN.

DIŞ BASINDAN

HALK İÇİN KURTULUŞ GAZETESİ

(11 EKİM 97) SAYI:50

S-300 FÜZE KRİZİ BİTTİ Mİ ?

Devlet ve burjuva medya kamuoyunu birkaç hafta boyunca "füze krizi" ile adeta esir aldı. Yaratılan havaya, koparılan gürültüye bakarsak Türkiye S-300 füzelerinin Kıbrıs Rum Kesimi'ne verilmesini engelleyemezse, füzeler İstanbul'un tepesine veya Türkiye'nin herhangi bir ilinde patlayabilirdi.

Peki bu füze krizi nereden çıkmıştı?

Kıbrıs Rum Kesimi'nin Rusya'dan aldığı iddia edilen S-300 füzelerinin Türkiye'yi tehdit ettiği ileri sürülerek yaratıldı bu kriz. Her zamanki gibi Türk-Yunan düşmanlığı pişirilip kondu önümüze. Kıbrıs Rum kesimi hükümeti, S-300 füzelerini henüz almadıklarını söyleyerek Türk yetkilileri yalanladı. Türkiye ise Kıbrıs Rum Kesimi'ne S-300 füzeleri götürülüyor diye Boğaz'dan geçen Mısır gemisini arayarak "füze krizi"ni uluslararası boyuta taşıdı. Oysa burjuva medyada bile bazı yazarlar blirtiyordu ki, füzelerin teslimine daha aylar vardı, ve üstelik bunlar silah dengesi içinde söylenilen türde bir "tehdit" oluşturmuyordu. Yani ortada krizden ve dış güvenlik tehdidinden suni bir gerginlik söz konusuydu.

Sanki Rusya ilk kez silah satıyor, Türkiye'nin komşusu olan ülkeler ilk kez silahlanıyordu!

Rusya, İran, Irak, Suriye, Kıbrıs Rum Kesimi vb. ülkelere füze de olmak üzere savaş araçlarını ilk defa satmıyor. '96 yılı konvansiyonel silah ihracı verilerine göre Rusya, ABD ve İngiltere'den sonra 4.512 milyar dolarlık payla üçüncü durumda. Rusya söz konusu ülkelere onyıllardır silah satmaktadır. Keza bugüne kadar Boğazlardan mermiden, füzeye tanka kadar binlerce silah gelip geçti. Rusya'nın silah ihracatının önemli bir bölümü Boğazlardan yapıyor. Bunlar bugüne kadar "kriz" sebebi değildi de neden şimdi böyle olmuştu?

"BİZ OLMAZSAK
FÜZELER TEPENİZE
İNER"

Tırmandırılan füze krizinde, daha önce yaratılan **Kardak** krizinde de somut olarak görüldüğü gibi ortada gerçekten bir dış tehdit olması söz konusu değildir. Amaçlananın bir yanı şovenist duyguları güçlendirmek, halk muhalefetine yöneltilecek baskıları meşru göstermek dikkatleri "dış sorunlara" çekmek vb.dir. Ancak bugünkü gelişmeler içinde **ordunun prestijini yükseltmek** de amaçlardan biri olarak öne çıkmaktadır. Nitekim Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Çevik Bir ve Genelkurmay Harekat Dairesi Başkanı Korgeneral Hüseyin Çetin Saner'in verdikleri

brifingde; "**Rumlar S-300 füzelerini kendi topraklarına yerleştirirlerse, bunların menzili Isparta'ya kadar genişler. Füzelerin Yunanistan tarafından Ege'deki Yunan adalarına konuşlandırılması halinde başkent Ankara bile menzile içine girer**" şeklindeki açıklamaları halka da bir "uyarı"yı içeriyor. "Dış düşman"a karşı güya göğsünü siper eden Genelkurmay "**Biz olmazsak füzeler tepenize iner, Yunan vatani işgal eder**" havası yaratıyor.

Ülke içinde halklarımıza yönelik baskı ve terörünü artırarak sürdüren, Karadeniz'de, Kürdistan'da köyleri boşaltan, yayla yasakları koyan, her gün yüzlerce insanı işkence tezgahlarından geçiren, ülkeyi "sıkıyönetim" uygulamasına tabi tutan, en küçük muhalefete tahammül göstermeyen MGK, askeri yönetimini meşrulaştırmak için "S-300 füze tehdidi"ne ihtiyaç duymuştur. Bu türden suni krizler egemenlerin iç politikada ihtiyaç duydukları vazgeçilmez araçlar olmuştur her zaman. Zira Susurluk'un üzerinin kapatıldığı, çetelerin tahliye edildiği, kontrgerillanın katliamlarının amlandığı bu günlerde S-300 füze krizi kamuoyunun tepkilerini farklı yöne çekmenin bir aracı olmuştur.

Büyütülen S-300 krizinin bir başka önemli nedeni de Kıbrıs Rum Kesimi'nin AB'ye alınmasını engellemek, KKTC'nin Türkiye'nin bir "**vilayeti**" olması gerektiği tezini meşrulaştırmaya çalışmaktır.

Diğer yandan bölgedeki kargaşa ortamının mevcudiyeti ABD'nin bölgeye yönelik stratejisinin bir parçasıdır. Türkiye'nin bu

strateji içindeki rolü ile ileri karakol durumunda olmasıdır.

Bir yıl içinde Türkiye'nin savunmaya harcadığı para miktarı beş-altı milyar dolar civarında iken Suriye, İran, Irak gibi ülkelerin ayrı ayrı savunmalarına harcadıkları miktar üç milyar dolardır. Yunanistan'ın ise dört-beş milyar dolar civarındadır. Türkiye 25 yıllık süre içinde silah satın almaya 150 milyar dolar harcayacağını açıklamıştır. İsrail ile yaptığı 600 milyon dolarlık silah ve savaş teknolojisi alım anlaşmasını ve son zamanda İngiltere ile yaptığı ortak füze üretimi anlaşmalarını da yukarıdaki verilerle ele aldığımızda Türkiye'nin silahlanmasının boyutu, büyüklüğü ortaya çıkar. Bu silahlar bir yandan ülkede halklarımızın savaşını bastırmak için kullanılırken, bölge halkları için de ciddi bir tehdit haline gelmiştir.

Sonuç ne olursa olsun bölge ülkelerinde yoğun bir silahlanma faaliyeti söz konusudur. Ve bunun hem ekonomik, hem siyasi bedeli de bölge halklarına ödetilmektedir. Emperyalizmin bölgedeki denetimini süreklileştirmek için halklar arasındaki düşmanlığı körüklemektedir.

Ne Rum Kesimi'nin S-300 füzelerini alması, AB'ye girmesi, ne de KKTC'nin Türkiye'nin elinde olması ada halklarının çıkarına değildir. Bunların hepsi, emperyalizmin ve egemen sınıflarının çıkarıdır. Ve bu çıkarlar doğrultusunda Kıbrıs'taki halklar arasındaki düşmanlık sürekli körüklenmektedir.

GELEN TÜRK, GİDEN TÜRK AMA...

(baştarafı 5. sayfada)

Kutlu Adalı'yı bu işlere karışan çeteler mi vurduydu?

Üniformalı mı üniformasız mı oldukları bilinmez. Ama hırsız oldukları gayet iyi bilinir. Türk milliyetçiliğine o kadar sahip çıkarları ki bu hırsız bay ve bayanlarımız, demeyin gitsin. Ondan sonra işte böyle dünya gazetelerinde okuruz. Hırsız Türk. Eroin satıcısı Türk.

Türklüğün şerefi sizin gibi hırsızlara, sizin gibi esrarkeşlere, sizin gibi katillere bırakılsaydı, Türklükten geriye birşey kalmazdı. Türklüğün şerefini koruyacak tek kesim işçiler ve devrimcilerdir. Dürüst olanlar, insanlık için kavga verenler, milletlerin düşmanlığına düşman olanlar. Sizin Türkcülüğünüzün canı cehenneme. O Türklüğün bizimle alakası yoktur. Rum işçisini, Rum köylüsünün, Kürt köylüsünün yüzüne bakacak hal koymadınız bizde. O da yetmedi dünyaya rezil etmekteyiz sizi. Siz mi Türksünüz. Asla. Türk adına layık Türk mü arıyorsunuz. Devrimcilerin arasına girmek zorundasınız. İşte Türklükten gurur duymamızı mümkün kılanlar onlardır.

(Hırsız Türk haberi için bakınız: Observer.
19 Ekim 1997. sayfa 14-15)

ANKA KUŞU
A.SAVAŞ

"İT DALAŞI"

Kıbrıs'ın üzerinde "kara bulutlar" dolaşmaya başladı yine. Geçen yıl Derinya'da Bozkurtlarla "Mavikurtlar" dalaşı, şimdi de "it dalaşı"...

Dalaşsız gün geçmiyor.

"İt dalaşı" uçakların havada birbirlerini sıkıştırıp zorunlu iniş yapmaya zorladığı bir savaş oyunuymuş.

Türk ve Yunan jetleri için bu bir oyun olabilir, ama biz Kıbrıslılar için kesinlikle değildir.

Bizler için "it dalaşı" kan ve gözyaşına davetiyedir, yıkımdır, hepsinden önemlisi savaş yani vahşet habercisidir.

Bizler "it dalaşı"nı belki göklerde değil ama, yerde 1950'lerden beri biliyor ve tanıyoruz.

Dahası, ardından nelerin gelebileceğini çok iyi tahmin ediyoruz.

Bu yüzden "it dalaşı"na son vermek için, "**tüm barışçı güçler birleşin, savaşa karşı olduğunuzu hep bir ağızdan haykırın**" diyoruz.

Haykıralım ki; onların dalaşlarına katılmayacağımızı bilsinler.

Bilsinler ki, biz dalaş değil, BARIŞ istiyoruz.

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE
BU KUPONU ALTTAKİ ADRESE GÖNDERİN

ADI, SOYADI:.....

ADRES:.....

YILLIK ABONE TUTARI :

KKTC: 1,200,000 TL

TC: 1,300,000 UK: £10

Banka Hesabı: Kıbrıs Türk

Öğretmenler Kooperatif

Tasarruf Bankası

Hesap No: C 03413 -Güzelyurt

Adres:

Bekiroğlu İşhanı No: 1

MÜFTÜ ZİYAL SOK.

LEFKOŞA Mersin 10 - Türkiye

Tel-Fax (Merkez) 0(392) 2282293

(Güzelyurt) 0(392) 7144597

KIBRIS SORUNUNUN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

(sayı 21'den devam)

- 5 -

NASIL BİR FEDERASYON ?

SÖMÜRGELERİN BAĞIMSIZLIK HAKKI

Kıbrıs'a sömürgesi olarak sahiplenilen kimdi? İngiltere. Bu, sömürgelerin bağımsızlığı hakkının bir ihlaliydi. Osmanlıların feodal tarihini bir kenara koyarsak, Kıbrıs'ta ulusların eşitliği hakkının ilk ihlali budur.

Yunan emperyalistleri Kıbrıs'ı Yunanistan'a ilhak ederek Kıbrıs aleyhine kendi sınırlarını genişletmek istediler. Onlar, ulusların kendi kaderini tayin hakkını kötüye kullanarak Kıbrıs'ı Yunanistan ile birleştirmek istediler. Bu sömürgelerin bağımsızlığı hakkının yeni bir ihlaliydi.

Türk emperyalistleri Kıbrıs'ın hiç olmazsa bir parçasını Türkiye'ye ilhak ederek Kıbrıs aleyhine kendi sınırlarını genişletmek istediler. Onlar (ve İngiltere) ulusların kendi kaderini tayin hakkını kötüye kullanarak Kıbrıs'ın Yunanistan ile birleşmesini önlemek ve Kıbrıs'ta bir yer edinmek istediler. Bu sömürgelerin bağımsızlık hakkının bir diğer ihlaliydi.

MİLLETLERİN KENDİ DEVLETİNE SAHİP OLMA HAKKI ÜLKELERİN SINIRLARININ DOKUNULMAZLIĞI

1960 Londra Anlaşması sömürgelerin bağımsız devlet olarak var olmaları hakkının açıkça emperyalist bir ihlaliydi. Bu, ulusların eşitlik hakkının İngiltere, Türkiye ve Yunanistan tarafından ayaklar altına alınmasıydı. Onlar Kıbrıs'ta uluslarının eşitlik hakkını tanıyan bir Kıbrıs Cumhuriyeti kurduklarını ilan ettiler. Ama onlar İngilizlerin askeri üslerini ve Türkiye ile Yunanistan'ın Kıbrıs halkının iç işlerine karışma hakkını savunuyorlardı.

B.M. bu anlaşmayı kabullenmekle kalmadı, Kıbrıs hakkında her bir yeni karar aldığı anda bu anlaşmayı korumaktadır da. Dolayısıyla, milletlerin eşitliğini savunduğu iddia edilen B.M. Kıbrıs hakkında her bir karar aldığı anda tamı tamına da bu prensibi ayaklar altına almakta ve böylece kendisini ülkelerin ve milletlerin bir savunucusu değil, fakat ülkelerin ve milletlerin hayatlarına emperyalist karışmayı savunan bir kuruluş olarak teşhir etmektedir. Böylece de kendi kuyusunu kazmaktadır.

Kıbrıslı Türk ve Rum anavatanla birlik milliyetçilerinin işlemiş oldukları bir yığın katliama değinmiyeceğiz, ne de olsa onlar Türkiye, Yunanistan ve onların adadaki uşaklarının yarattığı insanlık dışı mahlukatlarıdır. Tüm bu katliamlar milletlerin eşitliği prensibinin en rezil çiğneniş tarzlarıdır ve bu katliamlar anavatanlarla birlik taraftarı milliyetçi burjuvalar yenilmeden son bulmayacaktır.

1974 darbesi, milletlerin eşitliği hakkının Yunan emperyalistleri tarafından başka bir ihlalidir. Onlar,

Kıbrıslı Rumların emperyalist Yunanistanla birleşmesi hakkını savunduklarını iddia ediyorlardı. Ama onlar pek çok Kıbrıslı vatanseveri katlederek Yunanistan'ın Kıbrıs'taki "haklarını" çoğaltmayı amaçlıyorlardı. 1974 ilhaki, milletlerin eşitliği hakkının Türk emperyalistleri tarafından bir diğer ihlalidir. Onlar Kıbrıs'taki Türk azınlığın hayatını ve Kıbrıs Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğünü ve varlığını savunduklarını iddia ediyorlardı. Ama onlar pek çok Kıbrıslı Rum'u öldürdüler, Kıbrıslı Rumların ve Türklerin göç etmesine ve ölmesine sebep oldular ve Kıbrıs'ın kuzeyini ele geçirdiler.

Kıbrıs'ta milletlerin hakları İngiltere, Türkiye, Yunanistan burjuvaları ve Kıbrıs'ın Türk ve Rum anavatanla birlikçi, milliyetçi burjuvazisi tarafından açıkça çiğnenmiştir. Bu haklar bu burjuvaların katıllarıyla hayata geçirilemezler, ancak onlara rağmen hayata geçirilebilirler.

B.M., İngiliz, Türk, Yunan ve Kıbrıs'ın anavatanla birlikçi, milliyetçi burjuvazilerinin sundukları tüm çözümler milletlerin eşitliği prensibini, milletlerin bağımsız devlet kurma haklarının, ülkelerin sınırlarının dokunulmazlığı prensibinin, sömürgelerin bağımsızlığı hakkının çiğnenmesini temsil etmektedir. Bu kesim sunamamıştır.

Tüm bunları anlamak gayet kolaydır. Çünkü bu günlerde milletlerin hakları çeşitli emperyalistler tarafından birbirlerine karşı milletler üzerinde hakimiyet kurma aracı olarak kötü yönde kullanılmaktadır. Onlara uygun olduğunda milletlerin bağımsız devlet kurma hakkını ileri sürüyorlar, onlara uygun geldiğinde ülkelerin sınırlarının dokunulmazlığı prensibini ileri sürüyorlar. Ve tabii ki, onlara uygun olduğunda bu prensiplerin hiç birini umursamıyorlar, çünkü onların gerçek ve uyguladıkları tek prensip diğer milletleri ve ülkeleri kontrol altına alma prensibidir. Onların her şart altında uyguladıkları prensip kendi hakimiyetlerini halka karşı ne pahasına olursa olsun koruma prensibidir.

Kıbrıs'ta milletlerin kendi kaderini tayin hakkı demek; Yunan, Türk, İngiliz emperyalistlerinden ve onların Kıbrıs'taki uşaklarından kurtulmak demektir. O Türkiye'yle birleşmek demek değildir, o Yunanistan'la birleşmek demek değildir, o İngiliz üsleri demek değildir, o kuzeyin Türkiye'nin sömürgesi haline gelmesi için ayrılma hakkı demek değildir.

Kıbrıs'ta milletlerin hakkı demek birbirleriyle giriştikleri savaşta ve kendi milletlerinin işçi ve köylülerine karşı yürüttükleri savaşta başka emperyalistleri yardıma çağırmadan edemeyen yerli burjuvaziden kurtulmak demektir. Bu içerik dışında milletlerin bağımsız devlet kurma hakkı Kıbrıs'ta tüm devrimci içeriğini yitirir. Bu içerik dışında o Türk, Yunan ve İngiliz emperyalistlerinin ve onların Kıbrıs'lı uşaklarının elinde karşı devrimci bir alet haline gelir.

Kıbrıs'ta bugün milletlerin eşitlik hakkı demek çok milliyetli bir ülke olarak Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunmak demektir. O, 1960 Londra Anlaşmasının sömürgelerin bağımsız devlet olma haklarının ihlali olarak teşhiri demektir. O, Türk, Yunan ve İngiliz emperyalistlerinin yanında yerli burjuvalarının da yenilmesi demektir. O, anti-emperyalist cephe hükümetinin kurulması demektir.

FEDERALİZM VE ÜNİTER DEVLET

1974 öncesi Kıbrıs'ın ihtiyacı olan milli azınlıkların haklarını tanıyan ve parikte savunan bir işçi köylü cumhuriyeti, demokratik bir Kıbrıs Rum Cumhuriyeti'ydı. Bu Kıbrıslı Türk azınlığın tüm taleplerini karşıladı.

1974 sonrası, müdahale ile adanın etnik temelde bölünmesi sonrası, bir federasyon kurulabilirdi. Ama sadece Kıbrıs'ın emekçi halkı tarafından yönetilen bir federasyon. Çünkü sadece böylesi bir federasyon gerçek bir federasyon olma şansına sahiptir, ancak böyle bir federasyon Türk azınlığın haklarını ve Rum çoğunluğun varlığını garanti altına alabilir, ancak böyle bir federasyon emperyalistlerin Kıbrıs'ın iç işlerine karışmasına bir son verebilir.

Böylesi şartlar altında federasyon ile üniter devlet arasındaki fark özde yok olur. *Bu şartlarda federasyon çeşitli milletlerin üniter devletinin bir geçiş şekli değil, başka bir şey değildir.*

Kıbrıs'ta bugün milletlerin eşitlik hakkı demek çok milliyetli bir ülke olarak Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunmak demektir. O, 1960 Londra Anlaşmasının sömürgelerin bağımsız devlet olma haklarının ihlali olarak teşhiri demektir. O, Türk, Yunan ve İngiliz emperyalistlerinin yanında yerli burjuvalarının da yenilmesi demektir. O, anti-emperyalist cephe hükümetinin kurulması demektir.

KIBRIS'TA
SOSYALİST
gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: KIVILCIM YAYINCILIK

ADRES: BEKİROĞLU İŞHANI NO:1

MÜFTÜ ZİYAİ SOKAK- Lefkoşa

Mersin 10 - TÜRKİYE

Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597

Basıldığı Yer:

ATEŞ Matbaası

Organize Sanayi Bölgesi

Lefkoşa

Tel: 2282215